

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba 2950 — nočna 2996, 2994 in 2950

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2999

SCLOVENEK

„Zveza z vragom“

Tako je pred par dnevi, ko so v modri dvorani hotela d'Orsay v Parizu pripravljali banket, da bi pri tej priliki Litvinov in Laval podpisala načrt francosko-sovjetskega zavezništva, imenoval neki pariški večernik, ki mu ne smejo očitati konservativne miselnosti, zvezo Francije s sovjetsko Rusijo. Ta priimek je imel srečo in je postal popularen. Kot da bi se naenkrat odprle oči tistim neštevilnim, ki so se pretekle tedne napenjali, da bi prestrašili Hitlerja s podpisom tesne zveze s sovjetsko Rusijo, je začelo naenkrat vse časopisje deliti na vse strani nasvete za previdnost in za modro previdnost. Banketa v hotelu d'Orsay ni bilo in sovjetski komisar Wallach, ki se sedaj imenuje Litvinov, je drvel v brzovlaku proti Moskvi, s temnimi mislimi o zapadni Evropi.

Torej je tiste francosko-boljševiške idile, ki je celo pri zagriženih konservativcih v Franciji povzročala ganljive lirične izlive, konec? Zadnje mesece smo po zaslugi zapadne tiska, ki se s pomočjo denarja da idejno preusmerjati, živeli pod dojmom, da je Evropa pred neizbežno katastrofo, da smo na tem, da nas pogoltnejo razdivjane strasti, da si bo evropski narodi skočili v grla in drug drugega podavili — če bi ne čuvala nad evropskim mirom sovjetska Rusija! Imeli smo vtis, kot da dviga potapljačica se Evropa svoje roke proti Moskvi, kjer so pa hvala Bogu v svetu ljudskih komisarjev in v izvršnem odboru kominterne sedeli ljudje polni človekoljubja in modrega razumevanja za človeške nadloge. In iz daljine Moskve je prišel odrešilni glas, beseda miru in vzajemnega bratstva v obrambi evropske civilizacije. Malo je manjkalo, da že nismo vsi verovali, zapeljani po Bog ve kakšnem temnem strahu pred bodočnostjo in po nekem lažnjivem slavoljubju, ki nam je toliko v napotje pri presojanju boljševizma, malo je manjkalo, da že nismo vsi verjeli, da je odvisno edino le od sovjetske države, če bo krščanska Evropa mogla ohraniti mir ali ne. Snovati smo začeli velike politične in vojaške zveze z boljševiško Rusijo in toplo nam je postajalo okrog zbeganih sre, ko smo slišali, kako se snuje »zbor miroljubnih držav«, katerega zbirališče je Moskva, kako se snuje »liga miroljubnih narodov« pod vodstvom komunistične internacionale. Morda bo ta tekma v Moskvi, ki smo jo ravnokar preživeli, ena najbolj sijajno izpeljanih prevar, s katero so še s svežo krščansko krvjo oškropljeni židovski komisarji v slovanski Rusiji, ki je postala židovski raj, vdarili sramotni pečat na čelo zapadne kulture, ko so ji temeljito dokazali, kakšna prostitutka je, ko sama hiti v naročje tistega boljševizma, ki dozdaj še niti za las ni odstopil od svojega načrta: spremeniti to kulturo v razvaline.

Torej je konec tiste francosko-ruske idile, za katero so se najprej v Franciji navduševali ređei kaporali Cachin, Blum in Frossard, za katero je pozneje lomil kopja ređei polkovnik Herriot, šef francoske masonerije in ob kateri so zaljubljeni vzdihovali zadnje tedne že konservativci najbolj trdih glav, ki se zbirajo okrog »ECHO de Paris«! Kaj se je zgodilo, da jih je minila ta usodepolna omotica in da so se prebudili k realnemu gledanju, predno se ni bilo prepozno?

Nekateri pravijo, da ima to zaslugu angleška diplomacija, ki se je od takrat, ko je pred enim letom pokojni Barthou sprožil zamisel vojaške zveze z boljševiki, na vse načine trudila, da Francijo odvrne od te vražje družbe, in je bila pripravljena, da nudi Franciji druga jamstva, ki ji naj vrnejo zavest varnosti pred hitlerjevskim strašilom, ne da bi se ji bilo treba mazati rok z vojaškimi pogodbami z apostoli svetovne revolucije. To je mogoče in je tudi zelo verjetno. Tudi Anglija se je že z Rusi pogajala in z njimi sklepala pogodbe, toda tako, da sta oba partnerja imela revolverje na mizi. V Franciji pa se je pripravljala pogodba v neki neumljivi psihozi boljševikoljubja tako, da bi Francija od pogodbe ne imela dejansko ničesar, Rusija pa bi se zakonito utaborila v osrčju zapada, kjer bi bila pod krinko zavezništva s sodelovanjem vlade same razpredla svojo mrežo revolucionarnih celic in podzemskih rogov, da ob primerni priliki požene v zrak državo in narod. Zato je verjetno, da je Anglija storila vse, kar je bilo v njenih močeh, da je to nevarnost preprečila. Toda Anglija gotovo ni storila vsega. Po našem mnenju se je rodilo pravo zdravo spoznanje v francoskem geniju samem, v tem geniju, ki nikoli ni tako grožen in bujen, kakor v trenutkih velikih nevarnosti. Prav iz globlin zakonitih krščanskih tradicij in pozitivnih duhovnih vrednot, kamor francoski narod v usodnih zgodovinskih urah vedno hodi črpati sil za samoobrambo, je morala priti opozicija proti nenaravni zvezi, ki se je površnemu pogledu morda na prvi hip zdelo mikavna, a ki je v svoji notranji biti bila nemoralna in samomorilna. »Zveza z vragom«, tako je šlo po Franciji in že so se vzvračala prsa, že so se dvignile glave, že je prevladal razum nad plehkimi čustvi. Prodati se pa nečemo!

Franciji moramo čestitati k temu neprecenljivemu preobratu. Sicer vemo, da je stvar danes tako daleč dozorela, da o kakšnem popolnem prelomu med njo in med boljševiki ne more biti govora, da bo torej vsekakor prišlo do podpisa neke pogodbe, da se bo še govorilo o medsebojnem prijateljstvu. Vse to bomo tudi razumeli. Toda nevarnost, da bi se Francija iz nekega strahu pred kljukastim križem spustila z zavezanimi očmi v ljubavne pustolovščine z boljševizmom, ta nevarnost je mimo. V Moskvi bo Laval podpisal neko pogodbo, a ta bo brez vsebine, vsaj brez tiste, ki so jo hoteli vanjo viliti boljševiki. In to ne bo najmanjši uspeh zunanega ministra Lavalja, ki so ga nekateri zaslepljeni sorojaki zadnje tedne že tako obrekovali, ker se je instinktivno boljševikov otepal.

Velikonočno iznenadenje v evropski politiki

Francoski beg iz Moskve

Pravni razlogi za nenaden zastoj v francosko-ruskih pogajanjih
Ali so bila pogajanja z Moskvo res samo strašilo namenjeno Angležem

London, 23. aprila.

Tukajšnje časopisje z neprikritim zadovoljstvom beleži vest, da so se pogajanja med Francijo in ruskimi sovjeti prekinila. Ta prekinitev, ki se iz Pariza uradno razlaga tako, kakor da gre za čim boljše besedilo pogodbe, ki naj se po želji obeh vlad čimprej sklene, ima dejansko svoj vzrok v angleški politiki. Sedaj je čisto očitno, kakšni razlogi so vodili Anglijo, ko se je v Stresi in v Zenevi popolnoma pridružila stališču Francije in Italije z ozirom na Nemčijo. Anglija je hotela s tem, da se je s Francijo brezpogojno solidarizirala, izpodmakniti vsa tla alianci med Francijo in Rusijo, ki se zdi Angliji nevarna predvsem z ozirom na njene lastne interese, pa tudi z ozirom na Evropo sploh. Anglija se je, preden je prišlo do soglasne obsodbe nemškega koraka v Zenevi samo delala tako, kakor da ji pakt med Francijo in Rusijo ni nič mar ali da ga celo odobruje. Ta pakt se je namreč z angleške strani že izpočetka smatral samo za strašilo, ki naj Nemčijo prisili, da postane spravljivjša in da potem, ko je doživela obsodbo v Zenevi, tem raje pride na napovedano bodočo mednarodno konferenco, ki naj Evropi končno zagisra mir. S tem, da je Anglija sedaj g. Lavalja pregovorila, da pogajanja za pakt z Rusijo odloži, je storila vse, da Nemčiji omogoči povratek v Zvezo narodov, in je kljub protestu, ki ga je Hitler proti obsodbi Nemčije vložil pri veleislah, slejkoprej mnenja, da se bo posrečilo Nemčijo zopet spraviti s svetom.

Banket - a gostov ni

Glede pogodbe med Francijo in Rusijo, ki je torej proti vsemu pričakovanju ostala nepodpisana, in o kateri se danes ne ve, kdaj bo podpisana in ali sploh bo, stoji stvari tako-le:

Litvinov, ki se je bil v Zenevi z Lavalom že skoraj domenil, da se bo pogodba podpisala, je nedolga odpoval v Moskvo, kamor je 22. aprila že

dospel, namesto da bi prišel v Pariz, kjer je bil v njegovo čast že naročen slovesen banket. Obenem so se tudi prekinila pogajanja o rusko-francoskem paktu med francoskim zunanjim ministrstvom in ruskim veleposlanikom v Parizu Potjomkinom, ki so se tikala točnejše formulacije besedila. Zdaj je namreč stvar v rokah sovjetske vlade v Moskvi, ali pristane na tako obliko tega pakta, kakršna se danes zdi francoski vladi edino primerna in dejanskemu položaju odgovarjajoča.

Nevarnost „avtomatizma“

Vprašanje je, ali bodo sovjeti pristali na stališče Francije, kakor ga je sedaj formuliral Laval. Sovjetom gre namreč v prvi vrsti za to, da se Francija v tem paktu obvezuje, da bo takoj, ko bo Rusija od Nemčije napadena, prišla Rusiji z zadostno vojaško silo na pomoč. Enako obveznost bi seveda prevzeli tudi sovjeti napram Franciji, če bi le-ta bila od Nemčije napadena. Zelo težko je verjeti, da bi se sovjeti tej avtomatični medsebojni pomoči odpovedali, ker bi sicer pogodba zanje ne imela več tistega praktičnega pomena, ki se zdi Rusom potreben.

Francija namreč danes meni, da nikakor ne bi odgovarjalo njenim interesom, če bi Rusiji prisločila na pomoč v vsakem primeru, torej tudi, če bi francoski interesi ne bili prizadeti v isti meri kakor ruski. Pogodba naj bi dala obema državam sigurnost, da računata na medsebojno pomoč v primeru napada, nikakor pa po francoskem mnenju ne sme potegniti ta pogodba Francije v vojno proti njeni volji, oziroma proti njenim resničnim interesom. Zato so si Francozi izmislili sedaj izhod, ki naj bi obstojal v tem, da bi se pritegnila v ta pakt Zveza narodov kot vrhovna razsodnica, koga je smatrati za napadalca (ako bi bila Rusija, oziroma Francija od Nemčije napadena) in s kakšnimi vojaškimi silami naj se napadenemu pride na pomoč. Pakt med Rusijo in Francijo naj bi se torej na-

vezal na člena 15 in 16 pakta Zveze narodov, ki pa more skleniti vojaško pomoč napadenemu samo po soglasnem sklepu vseh članov Sveta Zveze narodov. Ako bi se pa tako soglasje ne moglo doseči, bi bili tako Francija kakor Rusija popolnoma svobodni, na kakšen način naj bi si pomagali, oziroma bi vsaka od njih imela svobodo, da presodi, ali je bil zaveznik res napaden ali pa je morebiti on sam »napad« povzročil.

Cisto razumljivo je, če v Moskvi sedaj pravijo, da je pakt s Francijo pod takimi pogoji popolnoma nepotreben, ker ne bi vseboval ničesar drugega, kar itak že določa v primeru napada kakšnega člana Zveze narodov ženevski pakt

Lokarnski vazel

Druga težava, ki jo Francija vidi, če bi se sklenil pakt z Rusijo na podlagi avtomatičnega nastopa medsebojne pomoči, je v tem, da je Francija podpisala lokarnsko pogodbo. V tej pogodbi namreč Francija garantira skupaj z Anglijo in Italijo nedotakljivost Nemčije. Če bi Francija v smislu pakta, kakor je bil spočetka zamišljen, prišla Rusiji na pomoč v vsakem primeru in avtomatično, kadar bi se le-ta smatrala za napadeno od Nemčije, bi Francija postala napadalec z ozirom na Nemčijo in bi se na ta način pregrešila zoper lokarnsko pogodbo, ki jo je sama podpisala.

Javnost je zelo radovedna, kaj bodo na to odgovorili sovjeti.

Načelna nasprotstva

Pariz, 23. apr. AA. »Današnji Jour« piše o francosko-ruskih pogajanjih in pravi, da je po mnenju nasprotnikov zbližanja z Moskvo v Franciji prišlo do prekinitev pogajanj ne iz malenkostnih razlik, marveč zaradi načelnega nasprotja, ki ga je treba premostiti. Za to svojo trditev se sklicujejo na komunikacije v Moskvi.

Za zastorom 25. februarja 1934

Tajna nemško-poljska pogodba

Obveznost veljavna za 2 leti, za medsebojno vojaško podporo

Pariz, 23. aprila. TG. »Le Salut Public«, ki izhaja v Lyonu, objavlja naslednjo tajno pogodbo, o kateri pravi, da je bila sklenjena med Poljsko in Nemčijo dne 25. februarja 1934 in ki jo je list dobil od bivšega finančnega ministra Lamoureuxa:

Člen 1. Visoki pogodbeni stranki se obvezujeta, da se bosta vedno med seboj sporazumeli o vseh vprašanjih, iz katerih bi lahko nastale, za eno ali za drugo stranko, kakšne nove mednarodne obveznosti, in da bosta vedno dejansko sodelovali.

Člen 2. Poljska se obvezuje, da v svoji zunanji politiki ne bo sprejela nase nobene obveze niti česa sklenila, ne da bi prej vprašala za mnenje nemško vlado. Obveže se tudi, da bo v vsakem pogledu čuvala interese nemške vlade. Isto obveznost sprejme tudi Nemčija z ozirom na Poljsko.

Člen 3. V primeru, da bi se v mednarodnem življenju dogodilo nekaj, kar bi moglo motiti status quo v Evropi, si bosta obe pogodbeni stranki medsebojno izmenjali vse informacije ter se bosta sporazumeli o ukrepih, ki jih bosta smatrali za potrebne.

Člen 4. Obe pogodbeni stranki se obvezujeta, da bosta združili svoje bojne sile, svoje gospodarske in denarne moči, v cilju, da odbijata vsak neizvnan napad, ter da si bosta medsebojno pomagali v primeru, če bi ena izmed njih bila napadena.

Člen 5. Poljska vlada se obveže, da bo dovolila nemški vojski svoboden prehod čez poljsko ozemlje, v primeru, da bi potrebovala nemško vojsko in jo izrecno na pomoč poklicala, da odbije kakšen neizvnan napad na svoje vzhodne meje. (Ta člen ni verjeten, ker se Poljska na življenje in smrt brani, da bi pustila komurkoli, da z vojsko vkoraka v njeno ozemlje. Op. ured.)

Člen 6. Nemška vlada se obveže, da bo z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga, jamčila za nedotakljivost meja poljske države in to proti vsakemu napadalcu.

Franciji smo za ta preokret tudi hvaležni z našega lastnega stališča. Ali se ni že kolportiralo po svetu čisto javno in nevarno, da smo male države, ki smo združene v Mali zvezi in v Balkanskem sporazumu, že tako privezane na boljševiško vladno, da sedaj še samo od nje pričakujemo zaslombe proti raznim nevarnostim, in da smo v tej odvisnosti že tako daleč, da bomo obrnili Franciji hrbet, ako bi ona s sovjeti pretrgala in pogodbe ne podpisala? Morda so se kateri izmed državnikov malih držav tako spozabili in kaj takšnega tudi izrekli, a mi moramo imeti poguma, da javno izpovemo, da jim v njihovem mnenju narodi ne sledijo, kajti narodi so nasprotno prepričani, da je njihov obstoj varen in njihov neodvisni napredek zagotovljen le, če se v njihovo rast ne bo vmešavala komunistična internacionala. Ljudstvo zdrave razsodnosti še ni izgubilo. Bilo bi preveč od njega zahtevati, da bo za svojo varnost in za svoj mir hvaležno možem, ki so od spredaj boljševiški komisarji, od zadaj pa nevgnani revolucionarni agenti mednarodnega komunizma.

Člen 7. Visoki pogodbeni stranki se obvezujeta, da bosta storili vse ukrepe gospodarskega značaja, ki so obema državam koristni, kakor sploh vse ukrepe, s katerimi bi se dala obrambna moč obeh držav okrepiti.

Člen 8. Predstoječi sporazum je obvezen za dve leti od dneva ratifikacije. Sporazum se obnovi za

Nov „volivni“ zakon na Poljskem

Brez strank - brez opozicije - brez narodnih manjšin

Varšava, 23. aprila. TG. Nocoj je predsednik republike v prisotnosti vseh ministrov ter zastopstva Sejma in senata podpisal novo poljsko ustavo, ki je tako stopila v veljavo. S tem je storjen prvi korak za ureditev avtoritarne države na Poljskem. Drugi korak bo volilna reforma, ki bo bržkone sprejeta še v mesecu maju in ki bo končnoveljavno odstranila vse dosedanje stranke ter parlamentarno življenje zasnovala na stanovski podlagi. Kandidatov za parlament namreč ne bodo več imenoval politične skupine, ampak

nadaljni dve leti, ako ga nobena od pogodbenih strank ni v šestmesečnem roku odpovedala. Šestmesečni odpovedni rok velja za po vsakem poteku dveh polnih let.

(Gornjo pogodbo objavljamo samo v izpolnjevanju svoje časnikarske dolžnosti. Op. ured.)

Suvich pri Becku

Benetke, 23. aprila. AA. Državni podtajnik zunanjega ministrstva Suvich je v Benetkah obiskal poljskega zunanjega ministra Becka, ki se tamkaj nahaja s svojo soprogo kot zasebnik na odhodu. Na sestanku sta govorila o raznih evropskih vprašanjih. Ugotovila sta, da obstajajo med Poljsko in Italijo pristrani odnosi.

posebna volilna komisija, ki jo bodo sestavljali zastopniki občin, javnih ustanov (državne banke, hranilnice) ter trgovske, obrtne in industrijske zbornice in kmetijske zadruge. Ta komisija bo imenovala dva kandidata za vsak mandat, tako, da bodo imeli volilci le zelo skromno izbero. Nov volilni zakon bo takorekoč onemogočil vsakopolno opozicijo in bo tudi izključil sodelovanje narodnih manjšin, ki odslej bržkone ne bodo več zastopane v parlamentu.

Naval velesil na Litvo

ki se pa pripravlja na krčevit odpor

Kovno, 23. aprila. c. Nocoj je bila objavljena nota Italije, Francije in Anglije, ki zahteva, da se Litva mora držati statuta glede Klaipede. Nota je zelo ostra in ima značaj ultimatum, kar grozi Litvi, da bodo velesile takoj zahtevale izredno sklicanje sveta ZN v smislu člena 17 klajpedskega statuta, če Litva takoj ne dovoli dela klajpedskemu deželnemu avtonomnemu zboru.

Litva se že pripravlja na to, kako bo odgovorila na korak velesil, ki so že 9. aprila letos poslale v Kovno protestno noto, v kateri zahtevajo, da naj Litva spoštuje memelski statut. Ta korak so Italija, Francija in Anglija objavile šele včeraj, vendar pa se mala Litva pripravlja na krčevit odpor.

To borbo proti vmešavanju tujih velesil v litavsko politiko vodijo, predvsem vojaški krogi. Ker je še nedavno bila v vsem svetu zelo simpatična tako zvana politika varnosti, so sedaj ti krogi začeli poudarjati, da ti interesi narekujejo Litvi, da se na vsak način še bolj zavaruje od napadov z zapada. Danes so se ves dan vršila zelo važna in dolga posvetovanja v vojnem ministrstvu in na tej konferenci je bilo najprej sklenjeno, da se mora litavski vojni proračun znatno zvišati. Ugotovilo se je namreč, da Litva ne razpolaga z dovolj modernimi vojnimi sredstvi in da je nujno treba ta del narodne obrambe izpolniti. Dasi najbrž še nevar-

nost ni tako blizu, so vendar na isti konferenci sklenili, da še ne puste iz vojaške službe onih rokov, ki so pravkar odslužili službo. Vsi ti roki bodo pridržani in poslani v memelsko ozemlje in na nemško mejo. Vsi ti koraki so mnogo bolj prestižnega značaja, vendar pa dovolj nazorno kažejo, da se proti Stresi in vseh straneh pripravlja velika ofenziva.

Vojna v Južni Ameriki

Assumption, 23. aprila. b. Paragvajsko vojno ministrstvo poroča o novih uspehih v Gran Chacu. Po teh poročilih so paragvajske čete včeraj uničile eno bolivijsko pehotno in eno konjeniško polkovnjo. Razen tega je popolnoma uničenih tudi nekaj bolivijskih baterij. Paragvajske čete napredujejo še dalje in ogrožajo sedaj glavno železniško zvezo Bolivije. Če se Paragvajcem posreči pretrgati glavno arterijo bolivijske armade, potem bo ta armada v najkrajšem času razkosana v številne majhne dele, s katerimi bodo paragvajske čete v kratkem lahko končno obračunale. Tukaj smatramo, da bo vojna v kratkem času končala z zmago Paragvajca.

Pacelli odpotoval v Lurd

Vatikansko mesto, 23. apr. c. Jutri odpotuje s posebnim vlakom iz Rima v Lurd državni tajnik kardinal Pacelli, ki bo na veliki mirovni verski manifestaciji pred lursko votlino zastopal sv. očeta. S to manifestacijo bo zaključeno tudi sveto leto.

Dunajska vremenska napoved: Menjajoča oblačnost. Majhne spremembe temperature. Opoldne okoli 20 stopinj.

Št. rašen potres na velikonočno nedeljo

Formosa v razvalinah

Dve pokrajini s petimi velikimi mesti - popolnoma razdejani

London, 23. aprila. TG. »Daily Telegraph«, ki je poslal na Formozo svojega dopisnika, kjer je pustil rayno na velikonočne praznike strašen potres, objavlja še sledeče grozne podrobnosti, ki je zadela dve najbolj cvetoči pokrajini japonske kolonije Formoze.

Dve bogati pokrajini otoka Formoze, ki jo Kitajci imenujejo žitna zakladnica Kitajske, sta postali žrtev enega najbolj strahovitih potresov, kar jih pomni moderna zgodovina. Potres je prišel nad Formozo dne 21. aprila, torej ravno na velikonočno nedeljo ob 6 zjutraj, trajal je le par sekund in napravil pustošenje, ki ga

meri 1000 km, površina pa 36.000 kv. km. Podnebje je toplo, milo in deževno. Na otoku so krasne gore, ki se dvigajo nad 3900 m višine, kot Mont Morrison ali Mont Sylvia. Rastlinstvo je tropično bujno. Gorovje je pokrito z obsežnimi gozdovi. Na Formozi rastejo veličanske lilije kar v gozdovih, ananas pa je običajno grmičevje. Riža pridelajo toliko, da so Kitajci Formozo imenovali »kitajski skedenj«. Prebivalstvo presega sedaj že 5 milijonov in je sestavljeno iz Kitajcev ter dveh domačih plemen. Japoncev še danes na otoku ni več kot 250.000.)

Poplave, nalezljive bolezni ...

Tokio, 23. aprila. b. Z vseh strani Japonske plujejo proti Formozi ladje, ki vozijo s seboj živež, zdravila, zdravilne in bolnišarje. Po zadnjih uradnih vesteh je bilo ob zadnjem potresu

4500 smrtnih žrtev.

7880 hudo ranjenih, 1908 pa lahko ranjenih oseb. To pa še niso točne številke, kajti zveze z notranjostjo otoka so še vedno pretrgane in se zanekrat še ne ve, kakšno je resnično stanje. Vojna letala, ki neprestano letajo nad kraj, kjer je divjal potres, prinašajo poročila, da je vsepovsod porušeno in da je poljač naravnost obupen. Računa se, da je okoli

četrt milijona ljudi popolnoma brez strehe. V mnogih mestih je bilo toliko mrtvih, da oni, ki jim je smrt prizanesla, ne morejo pokopati mrličev. Vsled tega se je pričel širiti strašen smrad in že je pričela razsajati tudi epidemija. Pod neštevani hiši je še mnogo mrtevcev in trajalo bo še nekaj dni, predno se jih bo posrečilo izkoptati izpod razvalin.

Sedaj, ko so potresni sunki prenehali, pa je nad obupano ljudstvo prišla nova nevarnost. Zaradi močnega deževja so pričeli vsi potoki in vse reke z neznanšno brzino naraščati in ljudstvu grozi nevarnost poplavi, ki znajo uničiti še to, čemur je potres prizadejal. Nihče pod sedanjimi razmerami ne bo mogel preprečiti bližajoče se katastrofe, če ne bo dež sam od sebe prenehal.

Zaenkrat nudijo pomoč predvsem primorskim krajem in šele, ko pridejo oni zdravniki in bolničarji, ki so na potu, se bo lahko pričelo počasi prodirati v notranjost otoka.

V primorskih krajih je zasidranih mnogo bojnih ladij, med njimi tudi nekaj inozemskih, ki pomagajo kolikor le morejo.

Vulkani bruhajo

Berlin, 23. aprila. AA. DNB poroča iz Tokija: Razen ognjenika Asme, ki je pred nekaj dnevi ponovno začel bruhati, je zdaj začel delovati tudi ognjenik Halašun, ki je miroval že celih 350 let. Prebivalstvo okoljskih vasi je zelo vznemirjeno. Oblasti doslej še niso odredile izpraznitve teh vasi.

Amerika na pomoč

Washington, 23. apr. AA. Ameriški Rdeči križ je poslal predsedniku podobne družbe na Japonskem brzojavico, v kateri mu ponuja pomoč za prebivalstvo na otoku Formozi, kjer je za velikonočne praznike bil hud potres.

Pomoč Anglije odklonjena

V notranjost otoka Formoze so poslani tudi novi vojaški oddelki in policija, ki bo skušala pomagati obupanemu ljudstvu, kolikor se bo le dalo. Po približnih podatkih znaša škoda najmanj 10 milijonov jenov. Katastrofa pa bi bila še večja, če se ne bi v pravem trenutku posrečilo zadušiti požar, ki je nastal ob času, ko je potres rušil poslopja.

Značilno pa je, da je japonska vlada kljub temu, da je pomoč trpečemu prebivalstvu nujno potrebna, odklonila ponudbo poveljujočega angleškega generala na Daljnem vzhodu, ki je iz Hongkonga hotel poslati ponesrečencem na pomoč oddelke Rdečega križa na Formozo. Japonska vlada se je za njegovo ponudbo vključno zahvalila in dejala, da ji tuja pomoč ni potrebna.

Potres tudi v Perziji

London, 23. aprila. AA. Reuter poroča iz Teherana: Po novih poročilih se zdi, da je število mrtvih od potresa v pokrajini Mazaderanu mnogo večje, kakor se je prvotno mislilo. Doslej so našli več kot 500 trupel. Vse kaže, da je pod ruševinami še mnogo žrtev.

*

Nenadna smrt češkega politika

Na velikonočni ponedeljek so v Pragi spremili k zadnjemu počitku bivšega ministra in voditelja češkega katoliškega gibanja dr. Františka Noseka. V vrstah češkoslovaške ljudske stranke in vsega katoliškega gibanja je po tej smrti nastala velika vrzel. Rajni je bil pri 49 letih v polni moški dobi. Nabral si je že dovolj življenjske skušnje, a je obenem nosil v sebi še vedno dovolj življenjske energije, da je lahko iniciativno posegel v javno življenje. Umrl je za pljučnico, ki se je pridružila ne povsem izlečenih hripi.

Dr. František Nosek se je rodil 26. aprila 1886 v Chrudini. Ko je dokončal srednješolske in akademske nauke, je postal državni uradnik. Toda kmalu ga je pot zavedla v politiko. Ze mlad se je posebno zanimal za gospodarske in finančne vede. Po novem letu 1919 ga je češkoslovaška ljudska stranka postavila za svojega podpredsednika. Pri 34. letu je bil že izvoljen za poslanca in leta 1925 je bil v Svehlovi vladi nekaj časa notranji minister. Pozneje je prevzel resor ministra pošte in brzojava. To listino je obdržal do volitev 1. 1929.

Ne samo politično, ampak tudi gospodarske ustanove češkoslovaške ljudske stranke je s to smrtjo zadel hud udarec. »Svaz hospodarských družstev« in »Ústředna Lidova záložna« sta zgubila v rajnem močno zaslobo. Prav pod vodstvom dr. Noseka so vlogle te združene zveze s svojimi 84 članicami dosegle nad 180 milj. Kč. Dr. Nosek je del svojih moči posvetil tudi karitativni akciji. Tudi v zasebnem življenju je bil res katoličan. Odlikoval ga je povsod uglašen in fin nastop. — Tudi mi sočustvujemo z brati Čehi, s katerimi nas veže tudi isti svetovni nazor, ob tej veliki izgubi.

Izjava novega bolgarskega zunanjega ministra

„Delal bom še za večje zblizanje“

Solija, 23. apr. AA. Zunanji minister Kiose Ivanov je dal poročevalcu Agencije Avale v Soliji tole izjavo:

Veselim se, da morem kot zunanji minister izročiti svojo prvo izjavo predstavniku listov iz države, s katero me vežejo osebni prijateljski stiki in neizbrisni spomini na velikega vladarja, ki je z Nj. Vel. kraljem Borisom vred začrtal nove poti obeh bratskih narodov.

Kakor je naglasil že g. ministerski predsednik, ostanejo naloge naše zunanje politike neizpremenjene: Najprvo bomo gojili čim bolj prijateljske in pristranske odnose s svojimi sosedi. To, kar bi moglo ločiti balkanske narode, je mnogo neznatnejše od tistega, kar jih zblizuje. Delo miru, ki ga tako potrebujemo in ki si ga vsi želimo, je treba po-

globiti s splošnim kulturnim in gospodarskim sodelovanjem. To velja posebno za naše odnose s sosednjim jugoslovanskim narodom. Med tem narodom sem živel skoraj dve leti. Opazoval sem in cenil njegove vrline. Prepričan pa sem se tudi o njegovi miroljubnosti in o njegovem prizadevanju, ki bo neodvisno od krvnih zvez še okrepilo zblizanje z našim narodom.

Kot bolgarski pooblaščen minister v Belgradu sem bil neposredna priča in sem osebno sodeloval pri zblizavalnem delu obeh narodov, ki sta ga začela naša vladarja na svojih zgodovinskih sestankih. Zatrjujem vam, da bom delal za še večje zblizanje, ki more samo koristiti Balkanu in splošnemu miru, brez vsake nevarnosti za kogarkoli. Pri tem me bo podpirala vsa vlada z vsem bolgarskim narodom.

Za Nemčijo - Dardanele

Angleži že grozijo Turkom

da ne bodo privolili v to, da se Dardanele in Bospor utrdijo

London, 23. aprila TG. Angleška javnost se je silno razburila vsled ponovne izjave turškega zunanjega ministra Ruždi Arasa, da bo namreč Turčija zahtevala, da se za njo ukinejo vse vojaške omejitve, ki jih je naložila Turčiji mirovna pogodba v Lausanni in ki tičejo morskih očin v Dardanelah in v Bosporu, ako bi velesile dovolile brezpogojno oborožitev Bolgarije, Madjarske in Avstrije.

Tajna pogodba z Rusijo?

»Times« v zelo ostrih besedah protestirajo proti turškim zahtevam in je zelo zanimivo poslušati ta veliki list, ki se nič ni zganil, ko je Nemčija pohodila mirovno pogodbo in se čez noč oborožila, kako sedaj daje lekcije mali Turčiji, da mora spoštovati mirovno pogodbo. Dejstvo je namreč, da slutijo Angleži, da obstoja tajna pogodba med Turčijo in Rusijo glede Dardanel. Turki so svojo za-

htevo postavili že pred enim letom. Mirovna pogodba jim nalaga, da ožin ne smejo utrditi, in da morajo spoštovati široko demilitarizirano cono na evropski in azijski obali ožin. Turki danes zahtevajo, da se te ovire njihove polne državne neodvisnosti odstranijo, ker hočejo ožine kot neodvisna in svobodna država utrditi. Nadalje se Turki dvigajo proti temu, da bi ne smeli imeti v Istanbulu nikake artiljerije, nikakih podmornic in sploh ne nobenega zaklonskega za vojno brodogoj. K temu pravijo »Times«, da angleška vlada ne vidi nobenega razloga, da bi bilo treba kaj spreminjati na dardanelskem statutu in da bo že znala izkoristiti svoj vpliv pri Franciji in Italiji, ki vzajemno jamčita za sedanji dardanelski režim, da se ne bo ničesar spreminjalo, kar bi škodovalo svobodi, ki jo je lausanski mir ustvaril v carigradskih morskih očinah.

Asirce bodo preselili v Sirijo

Anglija da denar za preselitev - Francija pa zemljo

Iz Zeneve prihaja razveseljiva vest, da se je končno vendarle našla ugodna rešitev o nastanitvi 35.000 Asircev, kolikor jih je še preostalo živih od neprestnih pogromov krvočelnih Kurdoev. Ne bo jim treba iti ne v Brazilijo, ne v daljno francosko Gvayano in tudi ne na angleški Ciper, ampak Francija jim je velikodušno odstopila dovolj zemlje v sosednji Siriji, kjer se bodo polagoma naselili. Pokrajina, ki bo nova domovina Asircev, leži 200 km zapadno od Mogula. To je dolina, imenovana po reki Kabur, kjer že prebiva kakih 3000 asirskih beguncev z družinami. Francija je zadnja leta mnogo žrtvovala za umetno namakanje te pokrajine, ki bo pod marljivo roko novih gospodar-

jev mogla znova oživeti, kakor je cvetela pred več kot 3000 leti. Saj je dežela polna starodavnih asirskih razvalin, ki pričajo o nekdanjem blagostanju.

Stroške za preselitev je prevzela Anglija in se s tem vsaj deloma oddolžila janskim Asircem, ki so v svetovni vojni stali na njeni strani. Deloma pa bo finančno prispeval tudi Irak.

Tako bo pereče vprašanje o, obstoji izdestopanega asirskega naroda ugodno rešeno na veselje vsakega kulturnega sveta. Od strani Zveze narodov vodi akcijo španski delegat Olivan Lopez, ki bo v kratkem odpotoval v Mezopotamijo, da sam osebno nadzira preselitev Asircev v Sirijo.

Tudi gospodje, ki sicer sladkarij ne ljubijo, radi uživajo Kavito mlečno čokolado s kavinskim okusom. Ublažena trpkost naravne arome kakava se v Kaviti tako prijetno sklada z nji primešano kavno, da vzajemno občutek zadivi največjega razvajenca. Kavita ni samo slaščica, ki nudi trenutno naslado, temveč je tudi izdatna in lahka prehrana, ki daje telesu moč in okrepi.

„Izdajalci bodo zažgani“ javlja abesinski cesar državljanom

Addis Abbeba, 23. aprila. TG. Abesinski cesar je danes izdal dnevno povelje, v katerem oznanja uvedbo splošne vojaške dolžnosti in vojaških naborov z ozirom na vojno nevarnost, ki preti državi. Cesar je nadalje izjavil, da smatra Italijo za odgovorno za vse obmejne spore, ter opisuje gibanje italijanskih čet na abesinski meji kot neprestano grožnjo za mir, ki ga Abesinija hoče ohraniti. Končno objavlja cesar, da bo vsak abesinski izdajalec zažgan pri živem telesu, in poziva vse Abesince, naj se že zdaj doma vadijo v uporabi orožja in v studiju vojnih umetnosti, da bodo pripravljeni za obrambo, kadar jih bo poklical, da branijo domovino.

Židje bodo otvorili novi madjarski parlament

Budimpešta, 23. apr. b. Tukaj se delajo velike priprave za svečano otvoritev madjarskega parlamenta. Na drugi strani pa se je pričelo opaziti v krogih vladne stranke veliko nezadovoljstvo zaradi tega, ker bo tako v poslanski, kakor tudi v magnatski zbornici otvoril sejo žid. V parlamentu je namreč najstarejši liberalni narodni poslanec Pavel Sandor, ki je žid. V magnatski zbornici pa je tudi najstarejši član parlamenta segedinski nadbabinar Emanuel Löw. Z ozirom na to, da so vsi mlajši, novoizvoljeni narodni poslanci narodno-socialistično usmerjeni, je jasno, da se jim ne dopade, da bi bili v poslanski in magnatski zbornici predsedniki židje. Ti krogi zahtevajo od Gömbösa, naj na vsak način prepreči parlamentarno sramoto. Tudi se, da se je skušalo oba žida pridobiti za to, da bi bila ob času otvoritve parlamenta in magnatske zbornice »radi bolezni odsotna«. Temu pa se je upri zlasti liberalci Sandor, ki o »bolezni« noče prav ničesar slišati.

Ban v Litiji

Litija, 23. aprila. AA. V nadaljevanju svojega inšpekcijskega potovanja je g. ban dr. Đinko Puc davi ob 9 prispel v avtomobilu v Litijo. Zasavsko mesto ga je sprejelo s prisrčnostjo in spoštovanjem.

Reka - madjarska luka

Reka, 23. aprila. b. Davi ob 10 je prišel z vlakom iz Rima italijanski trgovinski minister Thaon di Revel v spremstvu drž. tajnika Host-Venturia. Ob 10.30 pa je prispel z vlakom iz Budimpešte madjarski finančni minister Fabiny z drž. podtajnikom Thalyem. Ob 11 je bil v stari guvernerski palači svečan sprejem. Nato je bila otvoritev madjarske carinarnice, ki bo v smislu čl. 4. italijansko-madjarskega sporazuma služila razvoju madjarskega trgovskega transporta čez Reko. Ob 2 popoldne je bila prirejena v palači »Savoia« na čast ministrom čajanka. Ministri odpotujejo nočjo z Reke.

Hodžera se seli

Belgrad, 23. apr. m. Za jutri dopoldne je sklicana seja izvršnega odbora Jugoslovanske narodne stranke, na kateri se bo razpravljalo o položaju, v katerem se je znašla ta stranka po sklepu kasacijskega sodišča, s katerim je bila ovržena lista g. Svetislava Hodžere, Jugoslovanska narodna stranka je doslej imela svoje prostore tudi v narodni skupščini. Ker pa radi zavrnitve kandidatne liste te stranke ta ne bo imela niti enega poslanca v novi narodni skupščini, so v teku današnjega dopoldneva bivši poslanci izpraznili vse dosedanje prostore v skupščini ter odpeljali strankin arhiv v tajništvo stranke, ki se nahaja v bližini znanstvene akademije.

Belgrajske vesti

Belgrad, 23. aprila. AA. Po poročilu Glavne zveze srbskih zemljoradniških zadrug je nemška družba za promet z živino in poljskimi pridelki sklenila ustanoviti v naši državi urad za nabavo živine. Urad bo živino izvažal v Nemčijo. Sedež urada bo v Zagrebu s podružnico v Belgradu. Za ustanovne stroške teh uradov sta določena dva milj. Din.

Belgrad, 23. aprila. Včeraj je prispel v Belgrad ugledni romunski novinar in ravnatelj agencije Rador Aleksander Hurtig. Hoče se seznaniti z našo državo in si bo ogledal več krajev pri nas.

Belgrad, 23. aprila. AA. Število nezaposlenih je znašalo dne 1. aprila 1935 23.668 moških in 4333 žensk, skupaj torej 28.001 oseb. — Dne 1. marca t. l. je bilo pa nezaposlenih 26.290 moških in 4364 žensk, skupaj torej 30.654.

Belgrad, 23. aprila. AA. Na vabilo uradništva naše narodne banke pride 26. aprila ob 6.30 zjutraj 115 gostov iz Bolgarije, uradnikov bolgarske narodne banke.

Osebne vesti

Belgrad, 23. apr. m. S kraljevim ukazom sta upokojena Anton Nagode in Remidij Bučić, sodnika stola sedmorice v Zagrebu.

Belgrad, 23. apr. m. V 7. pol. skupino je napredoval pri Narodnem gledališču v Ljubljani g. Edvard Gregorin.

Belgrad, 23. apr. m. S kraljevim ukazom sta premeščena: na deško meščansko šolo v Mariboru Josip Rudež, meščansko šolski učitelj v Trbovljah, na meščansko šolo v Litijo Vladislav Rojce, meščanskošolski učitelj na Rakeku. — V 7. pol. skupino so napredovali: Anka Kos, učiteljica v Stažnjem, Olga Kacafura, učiteljica v Dobrovi, Marija Kramar, učiteljica v Mostarju, Marija Hribar, učiteljica v Tesanovcih, Magdalena Harman, učiteljica v Nakovem, Flora Gilje, učiteljica v Gustanju, Milica Valenčič, učiteljica v St. Florjanu, Julijana Vadjal, učiteljica v Kulpmu, Ivan Lebič, učitelj v Prevaljah.

1 Strašno, spet nove praske!

2 Novinec — kmalu boš tak kot smo mi!

3 Hahah! Jaz pa ne pridem sam!

4 Čistilka VIM me varuje od vsake škode!

Nov lonec VIM je idealno sredstvo za čiščenje vseh navadnih kakor tudi občutljivejših predmetov

Pred vsem pa: **VIM** čisti prizanesljivo!

† Franc Tršar

Vrhnik, 23. aprila. Na veliki ponedeljek jutraj, ravno ko se je namenil k sv. maši v cerkev sv. Pavla, kateri je bil dolgo vrsto let cerkveni ključar, se je nenadoma zgrudil in po prejemu zakramenta sv. poslednjega olja zapustil ta svet in svoje žalujoče otroke, star 61 let.

Pokojni Franc Tršar je doraščal, ko je njegov oče Franc Tršar st. v družbi z vrhniškima kaplanoma Luko Smolnikarjem in Petrom Bohinjem ter posestnikoma Janezom Brenčičem in Jurijem Gram-povčanom pričel pripravljati pot katoliškemu gibanju na Vrhniki. Kot mlad fant se je pridružil starejšim delavcem. Ze v svoji mladosti je s prirojenjo razsodnostjo dosegel za katoliško stvar lepe uspehe. Bil je med ustanovitelji Rajlajznovke in je kot član načelstva iz lastne iniciative kupil obširni kompleks zemljišč v sedanji Novi vasi. Tam sta potem s pokojnim kaplanom Matevžem Sušnikom postavila mlekarino, ostali svet pa po parcelah razprodala za majhen denar delavcem in rokodelcem, ki so ustvarili lično naselbino prijaznih družinskih domov. Vajeti novoustanovljene mlekarske zadruge je takoj po ustanovitvi vzel v svoje roke pokojni Tršar. Kaplan je agitiral po vaseh, da je pridobil dovolj članov in z njimi dovolj — mleka. Tršar pa je vse svoje moči posvetil obratu. Nad 25 let je bil načelnik Mlekarske zadruge, več let podnačelnik. Rešil je mlekarino iz neverjetnih težav, ko je nekaj let pred vojno propadla tržaška trdnjava Trilolium, ki je bila glavni odjemalec vrhniškega mleka. V vojnem času je moral mlekarino prenehati z obratovanjem in Tršar jo je po vojni prav za prav nanovo še enkrat ustvaril in jo še izpopolnil.

Skozi pet period je bil načelnik cestnega odbora za vrhniški sodni okraj. V tem času se je čisto omrežje zelo razširilo. Nove ceste Polhovgradec—Ljubljana, Polhovgradec—Črni vrh, Sinja gorica—Ligojna, Vrhnika—Horjul, razširjenost cest Horjul—Luce, Borovnica—Podpeč, vse to se je izvršilo za časa Tršarjevega načelovanja cestnemu odboru.

Enako uspešno je bilo njegovo 22 letno sodelovanje v glavnem odboru za osuševanje Barja. Iztrebljenih je bilo v območju vrhniške občine več ve-

likih larkov. Tršar je bil mož, ki je pokrenil usuševanje podliske doline — zasluga, ki jo bi danes radi prisodili drugim.

Tudi zdravstvenemu zastopu za vrhniški sodni okraj je dolgo let načeloval in ko je bila ta institucija okinjena, mu ni bilo težko položiti računa: okrog 30.000 Din gotovine je razdelil med občine, ki so pripadale zastopu.

V najtežjih časih svetovne vojne je bil Franc Tršar vrhniški župan. Ni bilo takrat možnosti za večja javna dela. Na tisoče vojakov je bilo vedno nastanjenih na Vrhniki, za tisoče lačnih želodcev je bilo treba vsak dan poskrbeti. Za vse to ni bilo hvalnosti. Danes, ko nas ločita od tistih časov dve desetletji, ni težko presoditi, da je bila aprovizacija vendar vzorna, kot malokje in da je uspelo županu Tršarju s svojim finim, a vendar odločnim nastopom krotiti svojevoljnost soldateske. Tršarjev veto ob prihodu Italijanov po prevratu ni bil manj odločen kakor Svabičeva gesta in tisto zaslugo bi si morala vsaj deliti!

Tršar se je udeleževal tudi pri Bralnem društvu, predhodniku poznejših katol. prosvetnih organizacij, v okrajnem šolskem svetu, skratka povsod, kamor je bilo treba postaviti moža.

V zadnjem času, po mnogih razočaranjih, je posvetil vse svoje moči Sadjarškemu društvu. Tršar je bil strasten ljubitelj narave. On je lastnik znamenitega Grogarjevega dola, naravnega stadiona, tako tesno zvezanega s prvim razmahom katoliške mladinske organizacije. Doma je vzdrževal vzoren vrt, gotovo najlepši na Vrhniki. Bil je lovec in ribič, in zlasti kot ribič je v času, ko je imel v zakupu ribolov v Ljubljani, znatno dvignil vrednost ribjega zaroda.

Rajni Tršar je bil odločen katoličan. Ko je dan pred svojo smrtjo pri cerkvenem darovanju, sam med otroki in ženskami nesel k oltarju svoj obolus, zanj gotovo ni mogla veljati opazka, da v naši cerkvi ni mož. Naj mu Bog vse obilo plačala!

Pogreb bo v sredo ob pol 4 popoldne iz hiše žalosti na pokopališče sv. Pavla. Vlak dospe ob pol 3 na Vrhniko in ob pol 6 odhaja od tam.

Misijonar A. Tumpej pred sodniki

Na veliki petek se je vršila pred malim senatom ljubljanskega okrožnega sodišča tajna razprava proti g. misijonarju Andreju Tumpeju. Državno tožilstvo v Ljubljani je namreč dvignilo proti gospodu misijonarju obtožnico radi letaka, ki ga je g. Tumpej sestavil ter dal tiskati v Misijonski tiskarni in ki je bil priložen eni jesenski številki »Bogoljubca« in »Katoliških misijonov«. Kakor znano, je z zadevnim letakom gospod misijonar prosil podporo v slovenski domovini za zidavo cerkvice v Obrenovu v Srbiji. Državno tožilstvo je na neko ovadbo našlo v vsebini tega letaka prestopke po § 47 zakona o tisku in § 5 zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi. Senatu je predsedoval predsednik kazenskega senata g. J. Kralj, prisostvovala sta pa sodnika g. Fr. Kováč in g. Fr. Gorečan. Obtožnico je zastopal drž. tožilec g. Goslar. Obtožnica, ki je bil osebnost navozel, je zagovarjal odvetnik dr. Miha Krek. Po enurni tajni

razpravi je g. predsednik J. Kralj razglasil javno sodbo, ki spozna obtoženco za krivega in ga po § 47 tiskovnega zakona obsodi na 8 dni zaporu in 300 Din denarne kazni pogojno za 1 leto.

Gospod predsednik J. Kralj je pri razglasitvi sodbe poudaril, da je sodišče pridržalo obtožnico samo glede prvega odstavka, ki ga citira obtožnica po letaku. Oprostil je pa obtoženco od obtožbe radi nadaljnjih odstavkov

† Ivan Fajdiga

Kamnik, dne 23. aprila 1935.

Na velikonočni ponedeljek je Bog poklical k sebi g. Ivana Fajdiga, ki je bil zaslužen slovenski javni delavec. Pred obitjem pol letom se ga je naš list spomnil ob njegovi 80-letnici kot slovenskega idealista. Pokojnik je bil eden najstarejših Kamničanov. Rodil se je 16. sept. 1854 iz oskrbniške družine na Zapircah. Sicer ni študiral na višjih šolah, pač pa je s svojo nadarjenostjo sam izpopolnil svojo izobrazbo. Bil je uradnik na Dunaju, nato urednik »Edinosti«, ustanovil je »Novi list«, bil je urednik pri »Gorici« itd. Ko je bival v Radovljici, se je mnogo trudil za razne praktične tečaje, kakor gospodarske šole, sadjarstvo itd. Organiziral je tudi veliko sadno razstavo leta 1904. S pletarstvom in košarstvom je hotel našim ljudem preskrbeti nov vir zaslužka. Bil je podlistkar pri raznih listih, kakor pri »Wiener Tagblattu«, udeleževal pa se je tudi v literaturi. Sodeloval je skoraj pri vseh slovenskih literarnih revijah. Precej znana sta njegova romana »Nebes« in »Deset let v peklu«, v katerih tendenco poudarja prednost idealizma proti surovemu materializmu. Lepo je vzgojil tudi svoje otroke, od katerih je najstarejša hči Olga (m. Krizostoma) uršulinka in profesorica matematike v Ljubljani, sin Vlado uradnik Zdravne gospodarske banke v Novem Sadu, dr. Vilko, profesor verouka v Ljubljani, hči Vida in Vanda pa učiteljici. Blagemu idealistu Ivanu Fajdigi ohranimo časten spomin! Naj mu sveti večna luč! Žalujemo svojem našo globoko sožalje!

Razne nesreče ob praznikih

Ljubljana, 22. aprila.

V Ljubljano je padla. Na veliko soboto zgodaj jutraj je s Solskega drevoreda padla v Ljubljano 60 letna mestna uboga Ana Šiligo. Ljudje so poklicali poklicne reševalce, ki so prihitali kar peš z lestvami ter potegnili najprej starico iz vode, nato pa še voziček, ki ga je voda že precej daleč zanesla. Premočeno in premraženo starico je reševalni avto odpeljal v bolnišnico.

Nesreča na Kongresnem trgu. Na Kongresnem trgu je prišlo v nedeljo dopoldne do hude nesreče. 65 letnega ključavničarskega mojstra Valentina Lotriča je povozil neki voz. Lotriča je najprej konj močno brnil v trebuh, nato pa so šla še kolesa čez telo. Reševalni avto ga je prepeljal v bolnišnico.

Pri smučanju na Ratitovcu se je ponesrečil 23 letni akviziter banke »Slavije« Anton Klančar iz Ljubljane. Zlomil si je levo nogo pod kolenom.

Na Ježici je trčila z nekim avtomobilom 25 letna služkinja Antonija Osolnik iz Trznja. Osolnikova je bila na kolesu. Pri padcu je dobila poškodbe po vsem telesu, vendar k sreči ne nevarnih.

Napad na cesti. 29 letni sprevodnik cestne železnice Avgust Černe se je snoči po končani službi vračal domov v Moste. V temi pa ga je nekdo napadel, ga udaril z nekim topim orodjem po glavi in ga lažje ranil.

»Narod, ki pozablja brate v sužnosti, tepta svojo čast!

»Bran-i-bor« se briga zanje. Pristopajte!

Iz domače politike

Samo še 4 kandidatne liste

Izmed šestih kandidatnih list je kasacijsko sodišče v Belgradu odobrilo samo štiri, to je listo ministrskega predsednika Jevtiča, dr. Vladimira Mačka, Božidarja Maksimoviča in Dimitrije Ljotiča. Zavrženi sta bili listi Jugoslovanske narodne stranke, ki ima za nosilca Svetislava Hodžero, in jugoslovanskih socialistov, ki jih vodi Živko Topalović. Ti dve listi nista ustrezali pogojem, ki jih stavi zakon. Na listi Jugoslovanske narodne stranke sta manjkala pismena pristanka pri nekem kandidatu in nekem namestniku, pri drugem kandidatu ni bil naveden podpis, pri tretjem se ime na originalni listi ni zlagalo z imenom na tiskanih izvodih za posamezne volivne okraje. Dr. Živko Topalović pa ni upošteval avtentične razlage čl. 18 volivnega zakona, kakor ga je 10. aprila podal minister pravde. V smislu te razlage morajo izjave kandidatov in namestnikov overovati okraj. Sodišča. Mnoge izjave priložene Topalovičevi listi pa so bile overovljene pri okr. sodišču v Belgradu, mesto v okraju, kjer kandidat kandidira.

Minister Janković o zvezah g. Mačka

Na volivnem shodu v Skoplju je kmetijski minister Dragotin Janković izpregovoril o takozvani »zedinjeni opoziciji«. Tako je označil zvezo dr. Mačka z gg. Spahom, Davidovičem, Joco Jovanovičem in Dragoljubom Jovanovičem. Minister je ugotovil, da jugoslovanska javnost pravzaprav ne ve določeno za program tega sporazuma. Gotovo je, da je dr. Maček vodja »separativističnega hrvatskega nacionalizma«. On je 13. februarja izjavil švicarskemu listu »Courrier de Geneve«, po katerih se ne da soditi, kakšno jugoslovansko državo ima on v načrtu. On je za nekako društvo narodov v Jugoslaviji. Dejal je: »Nikake administrativne reforme, niti oktroirana avtonomija nas ne morejo zadovoljiti, ker ne moremo dovoliti, da bi bil naš hrvatski parlament, sabor, razpuščen in da bi naša uprava bila centralizirana v Belgradu.« V smislu Mačkovih načrtov bi moral sporazum vseh narodov v Jugoslaviji obsejati: Srbe, Crnogorce, Slovence in Hrvate. Tvoril naj bi pet zasebnih avtonomij v državnopravnem smislu, to pomeni pet nezavisnih držav, katerih meje naj bi se med seboj določile v smislu federalizma. Nato je minister očital dr. Mačku, da ima zveze s Svetozarjem Pribičevićem. Trdil je nadalje, da vodi to zedinjeno opozicijo pravzaprav Zagreb.

Kandidati na posameznih listah

Na listi g. B. Jevtiča kandidira v Sloveniji med drugimi tudi pet učiteljev, in sicer so to: Karel Dobrsek v prevaleškem okraju, Rudolf Pleskovic v laškem okraju, Leopold Kopač v slovenjegrajskem, Ljudevit Komar v šmarškem in Karel Štrbenk v novomeškem okraju. — Na Mačkovih listi kandidirajo v Sloveniji povečini samo hrvatski možje, na Maksimovičevi pa srbski. Na Ljotičevi listi kandidirajo pristaši Fabjančičevega krila v »Boju«. Vodi-

telji tega krila so bili, kakor znano, izključeni iz »Boja«. Andrej Silfrer in Avgust Kuster kandidirata v Ljubljani, Ivan Matičič v Mariboru levi in desni breg, dr. Fran Kandare v Prevaljah, Vladislav Fabjančič v Ptuj, Artur Sturm v Kamniku. Nekateri kandidirajo tudi v več okrajih.

Nacionalisti za korporacije

»Ideje«, ki jih izdaja v Belgradu g. Crnjanski in ki širijo ideje jugoslovanskega nacionalizma, so v zadnji številki priobčile članek »Korporacije z nacionalističnega vidika«. Članek pravi v uvodu, da noče iz vprašanja korporacijskega sistema delati vprašanja praktične rešitve političnih problemov. Toda v nadaljnjem izjavljanju pripominja pisec, da bi bil korporacijski sistem najboljšo sredstvo za končno likvidacijo vseh nekdanih strank in strankarskega prepričanja; predvsem bi bil korporacijski sistem bolj unitarističen kakor stranke. Po njegovem mnenju mora v našem političnem življenju nastati prelom in ta prelom bi lahko izvedla uvedba korporacije. Iz korporacij bi se razvilo nekaj novega. — K tem izjavljanjem moramo pripomniti, da so bile korporacije, kakor jih priporoča enciklika »Quadragesimo Anno«, mišljene kot sredstvo, ki naj reši predvsem socialno vprašanje in združi zopet delodajalce in delavce, ki bihejo med seboj nepopustljiv razredni boj, v skupni in širši organizaciji. Kdor bi torej hotel uporabiti korporacijski sistem v zgolj politične namene, bi korporacije samo izrabil. Tudi ni nikjer rečeno, da morajo imeti korporacije prav unitaristično obliko, oziroma upravno ogrodje. Nasprotno, korporacije brez notranje samouprave niso nikake korporacije več, ampak se potvorba stanovske ideje. Posebno je treba imeti to pred oči v državi, kakor je Jugoslavija, kjer je socialna struktura in kjer so gospodarski pogoji enega in istega stanu (n. pr. kmečkega) v poedinih pokrajinah tako bistveno različni, da bi stanovski unitarizem vodil naravnost v gospodarsko propast celih stanov. Korporativna misel ne sme postati sredstvo za politično in gospodarsko majorizacijo številčno in gospodarsko šibkejših.

Izjava. Iz Sv. Jurija ob Taboru smo prejeli s prošnjo, da objavimo v našem listu, sledeči dopis: Širijo se letaki, s katerimi se med drugim najavlja volivni shod kandidata za državnozbornostne volitve g. dr. Antona Ogrizka iz Celja v četrtek, 25. aprila ob 18 v gostilni Čukala v Sv. Juriju ob Taboru. Izjavljam, da nimam gostilne ter da tudi sicer nisem bil naprošen za kakršenkoli volivni shod. — Maks Čukala.

Izjava. Podpisana lastnoročno potrjujeva, da sva kandidirala na listi dr. Vladka Mačka, odvetnika v Zagrebu, toda najina kandidatura je bila prepozno vložena, ko je bila prva garnitura že v Belgradu. — V Zgornji Šiški, 22. aprila 1935. — Černe Jože, posestnik, Zgornja Šiška 39; Dovič Ivan, posestnik, Smartno ob Savi.

Na volivnem shodu na Sušaku je prometni minister Vujić dejal, da je vlada že poskrbela, da pridejo pred sodišče vsi tisti, ki so prišli do bogastva po nezakoniti poti, in da jih bo zadela zaslužena kazen.

Poglavar tatov pred sodiščem

Ljubljana, 23. aprila.

Na ljubljanskem sodišču je bilo drugače mirno. Ni bilo niti večjih civilnih, niti običajnih kazenskih razprav. Soba šte. 28 je bila zaklenjena in ostane zaprta tja do 8. maja. Pred njo ni bilo žive duše. Vse kazenske zadevščine zaradi žaljenja časti pridejo v pretres šele po 8. maju. Tudi pri civilnih oddelkih ni bilo nikakih razprav. Mnoge civilne razprave, ki so bile razpisane za povelikonočno tedne, so bile preklicane. Tudi na okrožnem sodišču počivajo civilne pravde, le kazenski senat ima opravka in se vrše v dvorani št. 79 obravnave, toda le proti zapornikom, ki so obtoženi raznih zločinov in se nahajajo v preiskovalnem zaporu.

Najprej je prišel pred veliki kazenski senat, ki mu je predsedoval s. o. s. g. Ivan Kralj, Novak Vinko, iz kamniške okolice, obtožen zločina razbojništva. Državni tožilec ga je obtožil najprej tega zločina, čes, da je siloma, na roparski način vzel nekemu Cerarju 90 Din gotovine na cesti pri Lukovici, ko se je vračal iz gostilne domov. Novak je bil dalje obtožen poškodbe tuje lastnine, ker je razbil šipe v zaporih okrajnega sodišča na Brodu. Bil je po daljši razpravi obojen le zaradi tatvine in poškodbe lastnine na 11 mesecev strogega zapor.

Pred mali senat po predsedstvom s. o. s. g. Frana Gorečana pa je nato prišel poglavar rokovanja tope, ki je lani od pomladi do zgodnje jeseni rokovanjčala po bližnji okolici, zlasti po Dravljah, v Mostah, na Viču in drugod ter grabila vse, kar ji je prišlo pod roko, zlasti razna živila v velikih množinah, tako slanino, mast, moko, marmelada, maslo, dalje obleko in denar. Pred senatom je bila razpostavljena velikanska zaloga nakradenih stvari, tudi raznih piskrov, kotlov, steklenic in žlic. Družba tolovajev, ki so jim delale tovaršijo tudi razne dekle, se je čez poletje na-

selila pod šotorom na Šišenskem hribu v zatišju pod smrekami. Člani te tolpe so bili že sojeni. Le njih poglavar Husein Rošić, drzen zločinski tip, ki ga policijske oblasti opisujejo kot enega najdrzejših tatov in vlomilcev Jugoslavije, je ušel policijskim oblastem, naposled pa so ga vendarle prijeli. Poleg raznih vlovov ima Husein na vesti tudi poskus nočnega napada na Katežica v Pečigradu, ko je ponoči prišel do njegovega doma in zahteval od njega kar 5000 Din, drugače da ga na mestu ustrelji kot psa.

Drzni poglavar je pred senatom zanikal vsake udeležbo pri tatinskih nočnih pohodih. Nobenega izmed tovarišev ne pozna. »Slavni suđ! Slavna gospoda! Visoki okružni suđ!« S takimi naslovi je tituliral senat in zatiral, da je popolnoma nedolžen. »Na pošten in čestit način sem živel pri seljaki na Hrvatskem! Ne poznam Okanovića! Ne poznam Micić! Absolutno nikoga ne poznam.« Med razpravo se je zapletal v protislovja. Razprava je bila za nekaj dni prekinjena, da se zaslisi še neka priča, ki je bila član Huseinove vlovilske družbe.

Vrhnika

Poroka. Na velikonočni ponedeljek sta se v cerkvi sv. Trojice poročila g. Jaka Debevc, posestnik na Stari Vrhniki in gđ. Mici Urbančič, bivša agilna članica katol. prosvetnih društev. Pri poroki so ji lepo zapele članice dekleške Marijine družbe. Mnogo sreče! — Zlobne roke pa so mlademu gospodarju tik po odhodu na ženitovansko potovanje do tal podirle njegov stegnjeni, z opeko kriti kozolec v Bajerju. Lepa kultura!

Na tokratnem velikonočnem semnju so prodajali tepe prašičke, stare 6—8 tednov od 80—105 Din komad. Ubogi kvet!

Naš solnčni Jadran v slikah

Na veliko soboto ob 11 dopoldan je bila njenih 80 podob, samih motivov z našega Jadrana ruskega akademskega slikarja Majakowskega. Razstavo je otvoril s pozdravnim govorom profesor Spektorski, ki je orisal južno Rusijo kot zibelko ruskega slikarstva, govoril o emigrantih-slikarjih ter naglasil, da je naše Jadransko morje navdihnilo dva ruska slikarja: Hansena in Majakowskega. Po govoru so prisotni začeli ogledovati razstavljene slike.

V beli dvorani hotela Union je razstavljeno 80 podob, samih motivov z našega morja in to zlasti prelivanje vode bolj kot morda pejsažev z obalnih mest. Morje v najrazličnejši svetlobi: pred dežjem in po dežju, pred burjo in v viharju, v soncu in senci; v jutru, opoldnevu, popoldnevu, v prvem mraku, večeru in noči; pri vzhajanju sonca in ob njega zapadu; ob mesečini, prvi zori in večerni zarji; v tišini, v igri valov, viharju in v megli; samo morje, naše morje, barvito in prelivajoče se v najrazličnejših odtenkih barv; impresije v vseh mogočih nastojenjih. In potem: drevo ob morju, gozd na obali, cesta z borom, vhod v luko, jadrnica in ribiška bajta, skalnata, strma in pustala obala; Kastel Lukšič, Rab in Lapad; vse stvari ob morju, ki jim daje posebno barvo

in razpoloženje. K tem morskim motivom pa je pridal slikar še motive iz kraške sinjske okolice, v kateri živi in dela. Tako je motivno opredeljena razstava, ki je privlačljiva za vsakega, ki ljubi naše morje. — In že samo ta snovna oznaka označuje tudi njegovo tehniko, ki je impresionizem, in to impresionizem razpoloženja kakšnega Meilleja, ne morda Groharja, močno napolnjen z realističnimi prvini. Marsikdaj ima človek vtis, da je že videl ta in taka razpoloženja na znanih klasičnih slikah, ki so postala splošno razširjena po reprodukcijah na razglednicah. V njih ni nič iskanja, nič oblikovne revolucije, kar je znak naših umetnikov, ampak je umirjena zrela umetnost polpretekle šole, ki bo gotovo prijala našemu občinstvu. Skoda, da skromni okviri kvarijo vtis slik, prav tako kot za razstave neprimerna zidna dekoracija. Ta umirjenost in nizke cene, ki jih je stavljal ruski emigrant svojim podobam, bodo gotovo pripomogle k materialnemu uspehu razstave. Kulturni pomen njegove razstave pa bo tudi ta, da je dana možnost, da si tudi manj premožni morejo nabaviti za svoja stanovanja originalne slike, ki naj že vendar enkrat spodrinejo trževski kič. — Razstava bo odprta do 30. aprila.

AVTOMOBILISTI!

Takse na avtomobile so odpravljene!

Nudimo Vam možnost cenenež nakupa rabljenih vozil vseh znamk in vseh modelov od Din 9.000— dalje. Ne zamudite prilike in oglejte si našo

Razstavo rabljenih avtomobilov

od 17. do 27. aprila 1935.

„DESA“ - LJUBLJANA, Turševa cesta 24. - Telefon 22-92.

Severjeva vé za napadalca

Ljubljana, 23. aprila.

Žrtvi zahrbtnega napada v Slomškovi ulici Antoniji Severjevi se obrača zdravje na bolje. Že »Ponedeljski Slovenec« je poročal, da se je v nedeljo nekoliko zavedla, dasi je seveda zelo slaba in onemogla. Izgubila je mnogo krvi ter le počasi prihaja k sebi, od časa do časa pa padae zopet v nezavest. V bolnišnici upajo, da bo sčasoma okrevala in da bo kmalu mogla govoriti. Že ponovno sta jo obiskali sodna in policijska komisija, toda izkazalo se je, da je še ni mogoče zaslišati. Le z raznimi znaki je dala ranjenka razumeti, da ve, kdo jo je napadel in jo nameraval umoriti.

Policija je že izvršila nekaj aretacij in domneva, da ima pravega napadalca v rokah. Vse pa je sedaj odvisno, ko ga bo Severjeva označila za napadalca. Kakor kaže, kljub silnemu udarcu na glavo spomin in razum Severjevi nista odpovedala, kar je najbolj zanesljivo znamenje, da bo ženska okrevala.

Roparski napadi se zadnje čase v Ljubljani tako množijo, da občinstvo resno zahteva, da oblasti energično izrebrjo, bodisi tudi z eksemplaričnimi kaznimi vse te zločince. Policija je tik pred prazniki napravila obsežno racijo ter pozaprla prav vse sumljivce, kar jih je mogla dobiti. Zato med prazniki tudi ni bilo čuti o raznih kriminalnih dejanjih, pač pa je verjetno, da je med prijetimi tudi napadalec na Severjevo, ker je bil ta napad izvršen na veliki petek dopoldne.

★

○ **Kralj v prirodi.** Kadar je naš blagopokojni kralj Aleksander-pot težkem vladarskem delu zamelel utehe je odšel v lepo prirodo na lov. O »Kralju prijatelju prirode in lovec« predava danes ob 16. uri v Jakopičevem paviljonu na razstavnem prostoru publicist Vladimir Kapus. Vstopnina znižana. Opozarjamo, da bo razstava »Spomini na našega kralja Aleksandra« odprta še do četrta, dne 25. t. m. zvečer.

○ **Sprememba opernega repertoarja.** Ker je gospe Ribičevi umrl večeraj oče, je današnja predstava »Stirje grobnice« odpovedana. Namesto nje bodo vprizorili »Traviato« z gospo Gjungejano za red Sredo.

○ **Kino Kodeljevo igra danes ob 20 zadnji-krat vojni film »Krik sveta«.**

○ **Državnim upokojencem,** članom ljubljanskega društva v vednost, Občni zbor društva državnih upo-

kojencev (-jenk) v Ljubljani, določen za petek 26. t. m., je preložen. Dan občnega zbora bo pravočasno objavljen. — Odbor.

○ **Mnogokratnik** za odmero prirastkarine v okolišu mestne občine ljubljanske se je določil za meseca januar in februar 1935 na 7,02, za mesec marec 1935 pa na 7,01.

○ **Bleivseva cesta** bo zaradi tlakovanja zaprla za ves vozni promet od danes opoldne do nadaljnjega in sicer od Aleksandrove do Gosposvetske ceste. — Mestno poglavarstvo.

○ **Rezervnim častnikom!** Drevi ob ¼9 predavanje v oficirskem domu na Taboru. Pozivamo rezervne častnike, da se udeležijo v čim večjem številu tega predavanja. Rezervne poročnike, ki se niso še zgledali v pisarni UROIR, Zvezda, II. nadstropje, ponovno opozarjamo, da to store lahko še danes od 17 do 19. — Pododbor UROIR Ljubljana.

○ **Obloke ali površnik** po svoji želji dobite pri znano solidni trdki J. Maček, konfekcija za moške in deco, Aleksandrova cesta 12.

○ **Prosilci za sprejem** v pešadijsko podčastniško šolo se obveščajo, da se ne vrši pregled in sprejem dne 2. maja t. l., temveč šele dne 10. maja t. l., katerega dne naj se ob 7 jutraj javijo komandantu svoje šole.

○ **Če ste morda v praznikih zamudili,** imate še danes priliko, da pogledate film »Krik sveta« v kinu Kodeljevo.

○ **Nesreča na cesti.** Ljubljanska bolnišnica je večeraj sprejela 35 letnega tesarskega pomočnika Franca Drola iz Vošče pri Kropi. Drol se je s kolecom zaletel v neki ljubljanski tovorni avto ter obležal s hudimi notranjimi poškodbami.

○ **Prijet tat.** Policija je pri raciji, ki jo je pred prazniki in med njimi priredila v Ljubljani, prišla več zločincev. Eden med njimi, neki A. D. je pred dnevi ukradel posestniku Josipu Pogarjuju v Zgor-njem Hotiču hranilno knjižico za 32.000 Din ter 3700 Din gotovine. Knjižico je prodal za 16.000 Din, vese denar pa je zapravil v družbi lahkoživih žensk. Ko so ga prijeli, je bil popolnoma »suha«. Bilanco njegove podjetnosti bo napravilo sodišče.

Spomeniki

lepi, moderni po nizki ceni

pri trdki

FRANJO KUNOVAR

Sv. Križ — Ljubljana

Zahtevajte album. Telef. 27-87

poznamo iz Cankarjevih satiričnih podob iz Doline senflorijanske, le da snov dobiva vsebolj obliko spominov na mladost. Med njimi je tudi znana Sveti Janez v Biljkah, ki je svoj čas vzbujala pohujšanje, pa je samo cankarjanska, stilizirana slika ene slovenske in splošno človeške slabosti: človeku se hoče laskanja. Svojevrsne so »godbje« iz tujega življenja, kjer so zbrane njegove znane živalske črte (Istrski osel, Fibrec, Kakduj itd.), pomnožene z novo »Psi«, ki je tu privrkat tiskana iz rokopi-
Sledi cikel najlepših Cankarjevih podob, spominov na mater pod skupnim naslovom »Ob svetem grobu«. Teh enajst črtic je namenil pisatelj na konec svoje zbirke, o kateri je bil prepričan, »da bo med njegovimi najboljšimi«. Prav tako kot mi, je tudi že on sodil, da so njegove materinske črte »najlepše, kar je napisal«. Z njimi je postavil spomenik materi, kot ga ni nihče v naši književnosti in morda tudi ne v tuji. Glede njih se nikakor ne bomo mogli strinjati z Voduškom in drugimi, ki prav v njih vidijo propadanje Cankarja človeka in umetnika. — Urednik je tej, že pred vso časovno zbirki, dodal še odgovarjajoče drobne črte, ki jih je Cankar pisal tik pred svetovno vojno, večinoma v Dom in svet, tako, da »Pogledu iz škat-
lice« že trčimo na prvi vojni motiv, kar nas vodi naravnost v Podobe iz sanj, ki bodo vsebina zad-njega zvezka. — Urednik je v uvodu analiziral Cankarjevo duhovno stanje in njegov svetovni nazor v času, ko je pisal to knjigo, ter ga postavil jasno in trdno kot človeka, ki je svojo zadnjo podobo sveta približal splošnem verovanju v eksistenco duše in vero o nje nesmrtnosti in odrešenje. To je čas velikega odpusčenja svetu in sebi. Ob tem notranjem očiščenju je dosegel — po besedah urednikov — tudi »najvišjo stopnjo svojega mojstrstva, da ostane na njej do konca življenja«. Tako je ta 18. zvezek dozdaj pač najboljši in najtehnjejši, ki nas lepo pripravlja v zadnji zvezek, ki ima iziti še letos in zaključiti epohalno delo našega prvega modernega klasika. — Kljub tako velikemu obsegu je cena knjigi ista kot prejšnjim (68 in 80 Din).

Nauk pobeške žaloigre:

Organizirajmo „tehnično reševalno pomoč“

Odmevi pobeške žaloigre v javnosti zamirajo ter prehajajo vse bolj na strokovno polje, kjer se v krogih tehnikov razmotirajo o napakah in pogreških reševalne službe. Najbrž pride do čisto strokovne preiskave, ki bo končno ugotovila, kje leži krivda, da se rešitev nesrečnega Kelnariča ni posrečila. Tragičen dogodek na Pobrežju pa je dal stvarno pobudo za ustanovitev nove organizacije, ki naj bi v bodoče kaj takega, kar se je dogodilo na Pobrežju, onemogočila. Iz zdravniških krogov je izšel vsega upoštevanja vreden predlog za ustanovitev »tehnične reševalne pomoči« v Mariboru, v kateri bi bili zastopani tehniki, kemiki, zdravniki in drugi strokovnjaki. Taka organizacija bi bila pri vseh sličnih katastrofah reševalcem na razpolago s strokovnimi nasveti in dejansko pomočjo. Njen delokrog ne bi obsegal samo mesta, temveč širše področje. Koliko

žrtve zahteva reševalno delo pri raznih fovarniških katastrofah, zemeljskih vdorih itd., ker ni pri rokah strokovnjaka, ki bi ga vodil. Najbolj nazoren nauk daje katastrofa na Pobrežju. Gotovo bi bili mariborski strokovnjaki rade volje pripravljeni, da bi dali taki organizaciji na razpolago vse svoje strokovne usposobljenosti. Priti bi morala samo iniciativa. Lahko bi se na primer osnoval odbor strokovnjakov pri mariborski rešilni postaji, lahko bi ga organiziral tudi tukajšnji odbor Rdečega križa. Pobreški dogodek je pokazal, da v takih primerih obstajena iniciativnost povsem odreče, ker je preveč okostenela v svojem birokratizmu. Pozitivnost zasebnikov, ki bi ob takih prilikah bili na razpolago s svojimi strokovnimi nasveti in strokovnjakiškim vodstvom reševalnega dela, pa zamore v najkrajšem času odvrniti usoden razvoj katastrofe.

□ **Maribor v Ljubljano** — Ljubljana v Maribor.

Bo le prišlo do tesnejšega sodelovanja med mariborskim in ljubljanskim gledališčem. Maja bomo imeli v Mariboru dve zanimivi gostovanji ljubljanske drame, istočasno pa na mariborsko gledališče gostovalo v Ljubljani. Mariborčani pripravljajo za to prvo svoje gostovanje v Ljubljani »Idealnega soproga«, »Kvadrato kroga« ali pa »Profesorja Žiča«.

□ **Samo 15 volišč.** Državni volilni odbor je določil, da bo imel Maribor pri letošnjih volitvah le 15 in ne 17 volišč. Vseh 200 izvenmariborskih volilcev bo glasovalo na 15 volišču.

□ **Rekorden obisk iz Avstrije** smo imeli za velikonočne praznike. Blizu 100 osebnih avtomobilov in nekaj velikih avtobusov se je pripeljalo čez mejo ter se ustavljalo v mestu in okolici pri vinotokih in gostilnah. Precej šilingov so pustili Avstrijci v obeh dneh v Mariboru.

□ **Zaslusno priznanje** so prejeli za svoje požrtvovalno delo pri Rdečem križu učitelj Mirko Ravter, njegova gospa soproga Marija Ravter in učiteljica Herma Bračičeva. Glavni odbor Rdečega križa v Beogradu jih je odlikoval s srebrno kolajno in diplomom.

□ **Zopet bodo delali.** Kakor nam pripovedujejo, se bo pričelo v predmestni tekstilne tovarne Zelenko et Comp. še ta teden z obratom. Tkalnica bo počivala še do 1. maja. Predilnica je doslej zaposlovala 150 ljudi, ne ve pa se, če bodo speteti zapeti vsi nazaj in pod kakimi pogoji.

□ **Smrti kosi.** V Maistrovi 23 je umrla v starosti 70 let gospa Pavla Štanger, vdova po inženierju. — Na Ruski cesti 3 je umrla 64 letna gosproga nadsprevoznika gospa Katarina Vovk. Naj počivala v miru.

KAVA HAG

varuje srce
in žilce!

□ **Pozorišče tragične nesreče na Pobrežju** bodo delavci mestnega gradbenega urada zopet spravili v prvotno stanje. Večraj so začeli z zasipanjem izkopanega rova. Lastnik na tem mestu ne bo dal več kopati vodnjaka.

□ **Konkurzi in poravnave.** Okrožno sodišče je razglasilo konkurz o imovini Tomažiča Josipa, trgovca v Mariboru, Dvofakova 1 ter Tomažič Marije, trgovke istotam. V poravnavi je Klun Janko, trgovec in posestnik na Prevaljah.

□ **Novi begunci** so prišli pri Placu iz Avstrije. Našim granicarijem so se javili štirje hitlerjevci, ki so jih odpravili naprej v Maribor.

□ **Tatinski plen v gozdu.** Pretekli teden je nekdo vlomil v mesnico mesarja Hojnika pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju ter mu odnesel novo avtomatično tehniko, vredno 7500 Din. Marljivi orožniki s Tezna, ki so preiskovali zadevo, so našli tehniko skrito v šminkarskem gozdu ter so jo vrnili lastniku.

□ **Velik vlomilski plen.** Na veliko soboto je bil izvršen ob belem dnevu aredi mesta velik vlom v stanovanje upokojenega profesorja Kovarja v Gregorčičevi ulici 22. Med 17 in 18, ko ni bilo nikogar doma, je odnesel vlomilec iz stanovanja več zlatnikov in razne zlatnine v skupni vrednosti 18.000 dinarjev. Nekateri sosedje se spominjajo, da so opazili v tem času vstopiti v hišo 17—18 letnega neznanca, ki je čez nekaj časa prišel iz hiše ter se naglo odstranil.

□ **Na pirhe se je povrnil.** Pred 14 dnevi je pobegnil z doma 15 letni Avgust Žizek. Na veliko nočno nedeljo se je zopet pojavil doma, pripeljal pa je s seboj še drugega mladega begunca, 15 letnega Avgusta Krajca, ki se je klatil že mesec dni

PROIZVOD: »UNION«, ZAGREB.

okrog. Oba fantina sta se podala peš do Zagreba in nazaj-ter se preživljala med potjo s tem, kar sta pridelala.

□ **Dramatičen lov na cerkvenega tatu** se je vršil na velikonočno nedeljo popoldne v Limbušu ob času, ko je bila vsa vas preplavljena z mariborskimi meščani. Neki Alojz Polanec se je vtihoval v cerkev ter odnesel s seboj dva oltarna prta. Opažil pa ga je mežnar, ki ga je nato ob sodelovanju drugih ljudi ujel ter izročil orožnikom.

Celje

Cerkveni koncert pevskega društva „Celjski zvon“

Na veliki petek zvečer je priredilo pevsko društvo »Celjski zvon« v Marijini cerkvi v Celju cerkveni koncert z dnevu primernih sporedom. Kot prvo točko sporeda je zbor izvajal M. Tomčev skladbo »Sedem poslednjih Jezusovih besed«. Skladba je bila dinamično zelo dobro podana. Tudi interpretacija je bila primer-na. Izgovarjajo je bila razočana tako, da bi razumeli, četudi bi ne imeli tiskanega besedila pred seboj. Na nekaterih mestih je bil sicer zbor nekoliko nesiguren, a to ni motilo splošnega dobrega in mogočnega vtisa. Kot nadaljnjo točko sporeda so zapeli znano pesem »Daj mi Jezus, da žalujem...« in Premrlovo »Križu po-višanemu« Izvajanje obeh skladb je bilo prav dobro. Koncert je bil dobro obiskan in je do-segel popoln uspeh, kar gre zaslugi zboru in pe-vodstvu, ki se ne ustraši nobenega truda ter dela vztrajno in z verno na polju glasbene umetnosti. — A. M-č.

○ **Za Bučarjevo opereto »Študentje smo...«**, ki jo uprizori celjski Studio v režiji mag. ph. Grad-nišnika v petek 26. t. m. ob 8 zvečer in v nedeljo 28. t. m. ob 4 popoldne na odru Ljudske posojil-nice, vlada med celjskim občinstvom veliko zani-manje. Pri tej predstavi nastopi nad 50 oseb in si-cer samih domačinov. Predprodaja vstopnic v le-karni »Pri križu«.

○ **Poročila** sta se na velikonočni ponedeljek dopoldne v Marijini cerkvi gosp. ing. Ciril Pod-krajsek, profesor na rudarski šoli v Celju, in gđ. Vilma Haselbach, hčerka znanega celjskega avto-mehnika. Iskreno čestitamo!

○ **Smrtina žetev.** O velikonočnih praznikih so umrli: Schlosser Bogomir, 53 let, slikarski mojster na Dečkovem trgu v Celju. Schlosser si je pri avto-mobilski katastrofi v jeseni preteklega leta v Med-logu, pri kateri je postal žrtev kontrolor Vengust, zlomil roko. Njegov pogreb bo danes ob 17 iz hiše zalosti na Dečkovem trgu 2 na mestno pokopališče. Veliko se je udeleževal pri gasilcih. — Na Glav-nem trgu 16 je umrl Grlic Maks, 52 let, delavec, v Novem Celju 47 letni zasebnik iz Šmilkavža pri Ormožu Mikl Rudolf; v celjski bolnišnici je pa umrla Venišek Ema, 9 letna hči poslovođe z Re-čice ob Savinji. Naj počivajo v miru.

○ **Redno javno cepjenje malih otrok** iz me-sta Celje bo letos v četrtek, dne 9. maja od 4 do 6 popoldne v Zdravstvenem domu.

Kulturni obzornik

Nova zvezka Cankarja in Preglja

Cankar: Moja njiva - Črtice

Zbrani spisi XVIII. zvezek. Str. 435. Založila »Nova založba«.

Pričujoči 18. zvezek Cankarjevih Zbranih spisov, ki jih s toliko poštovanjem izdaja Nova založba pod uredništvom dr. Izidorja Cankarja, prinaša brez dvoma najboljše Cankarjeve stvari. Ze na zunaj obilna knjiga prica o notranjem bogastvu: saj prinaša nič manj kot 74 najlepših črtic, samih mojstrov, ki doslej v tej obliki še nikjer niso bile zbrane, pač pa so nam znane iz zbirke Moje življenje. Mimo življenja ter iz raznih revij (zlasti Doma in sveta) in časopisov (Slov. narod), iz uredniških opomb vzemo zanimive stvari o zasnovi in rasti te zbirke, ki je Cankar ni zagledal, dasi mu je bila tako pri srcu. Ze tik pred vojno bi morala iziti pod naslovom Moja njiva, pa je na-mero preprečila morja, razmere na književnem trgu in vse, kar je bilo s tem v zvezi. In po tem načrtu, ki je ostal v pesnikovi zapuščini, je uredil urednik te črtice ter s tem označil obe knjigi, ki sta izšli takoj po pesnikovi smrti kot neupravičeni in protivni avtorjevi zamisli. Zasnovi te knjige je zdaj urednik nanovo odkril in prav tako tudi nanovo pojasnil Cankarjevo razmerje do Zvona in Doma in sveta, ki se je spremenilo ob pisanju teh novelc. Knjiga Moja njiva, kakor je tiskana zdaj, dvajset let po zasnovi, obsega več ciklov: »Trenotki« ob-segajo lahke impresionistične domisleke, spomine, največ z Rožnika, kot jih poznamo iz obeh prej imenovanih zbirk (Slamniki, Tičnica, Mladost, Na verandi itd. itd.). »Naša dolina« so novele, kot jih

Pregelj: Otroci sonca

Zbrani spisi X. zvezek, strani 335 (Jug. knjig.)

Ta zadnji zvezek Pregljevih Zbranih spisov — kot jih je zasnoval Jug. knjigarna — vse-buje njegovo trilogijo OTROCI SONCA, sestajejo se iz treh delov: male novele V Sopotih, ki je izšla lani v DSvetu, Helene, ki so v bistvu stari Otroci sonca iz DS 1919 (ponatis v knjigi 1927) in Slavice, nekdanje Glorije iz Mladike 1920 (Gorica).

Zanimiva je ta Pregljeva povest že radi tega, ker ni snov vzeta iz zgodovine, ampak iz na-šega polpreteklega časa, ki ga je Pregelj opisoval samo še v Mladi Bredi in Usehlih vreljih. V »So-potih« je lepa dijaška žanrska slika o veseli družbi »treh mušketirjev« in nesrečne ljubezni v hribih neke med Loko in Tolminom. »Helena« pa je zgodba ljubezni enega izmed njih, geometra Poznika, vedrega in zdravo objestnega človeka, ki po svoje ljubi Heleno, romantično dekle, čisto in sramežljivo. Ona mu sicer vrača v srcu ljubezen, toda oba morata še dozoreti za sebe: Poznik se mora umiriti v svoji objestnosti, ona pa preboleti predsodke. To je notranje dogajanje te novele, ki je brez dvoma najlepše, morda sploh najlepše delo Pregljevo. Umetniško posrečene so pred-vsem romantično skrivnostne partije in pokrajine: tako Poznikova pot iz hribov, čakanje na Tine-tovo smrt, povodenj in rešitev Slavice iz objemov »krvavca«. Lika strica Felica in učitelja Sivca ne pozabi nihče, kdor prečita to povest o vedrem fantu, melanholičnem trubadurju in veselem »froc-u« Slavici ter nerodnemu trubadurju Sivcu, ki sanja »Glorioso«. Kot prava ljudsko-družinska novela se seveda zaključijo s poroko. Tretji del pa je nade-ljevanje usode mladih zakoncev, ki čakata že pet let otroka, pa se jima zdaj upanje uresničuje. Vsa zadnja povest je posvečena sladkemu pričakovanju materinstva in pa usodi vesele Slavice. Kot Sivec — čeprav se je poročil in ima kopico otrok

— ne najde iz omame, ki jo je doživel ob Sla-vici, pravtako Slavica ne more iz vpliva, ki ga ima na njo »južni brat« Rosandič, ki pa želi samo njenege telesa, ne poznavajoč idealne ljubezni, ki je lastna slovenskim ženam. Čeprav je vedra, vesela, nagajiva, živahna Slavica željna življenja, vendar se postavi za svojo čast in jo ume braniti. Ko je tako razočarana v ljubezni, se usmili svo-jega davnega oboževalca Sivca, vdovca, in se mu ponudi, da bo kot sestra pomagala vzgajati nje-gove otroke. Sicer pa še dalje romantično hrepeni po Rosandiču, ki ji je sicer odvraten. Moral bi se prečistiti kot Poznik. — Tako je Pregelj Slavico postavil v isto vrsto — s Sivcem, kar na nas vpliva porazno. — Ta tretji del je pač po svoji moči naj-manj pritegljiv, nekaj že zato, ker bi bilo takemu temperamentu kot Slavici treba dati razmaha, ne pa ga udušiti v blede ljubezni, ki sicer psihološko odgovarja Heleni, ne pa Slavici, temu »otroku son-ca«. Prav tako je tudi vse problem zelo nekom-pliciran, preprost, romantičen, prilagojen družin-skim povestim koncem prejšnjega stoletja, v ka-tereja je tudi sicer postavljen. Tudi se je pisatelj preveč omejil v osebah, ki jih popisuje: razen par oseb ne vidi drugih lic, kar da noveli monotonost in dolgočasnost. Ni več toliko direktnega dogaj-anja kot v osrednji povesti, so le premišljevanja in razodevanja iz piem in sanj. Pač pa je lepo in toplo razmerje Helene in moža, kar daje milino in žar tudi tej zadnji noveli iz trilogijskega cikla, ki je kot celota prelepa pesem ljubezni, čisti in švrti, deklisli in materinski. Tudi odpovedi in žrtvi. In to je glavni motiv v Pregljevih povestih sploh.

Razumljivo je, da se prva in srednja povest med katerima je razmaha 15 let, morata po slogu zelo razlikovati. Od dejstva pa, da Pregelj vse svoje stare stvari za novo izdajo prepíše v svoji novi slog, današnji, sta morali stari noveli do-živeti notranjo spremembo, ki je vidna. Prav tako je tudi nanovo sprovel zvezo, ki naj vse tri dele zveže z enoto. Ker je bila ta trilogija torej

Velik požar na Stari Vrhniki

Vrhnik, 23. aprila. Danes zjutraj okoli pol 8 je izbruhnil pri posestniku Janezu Gostiču, pd. Kirnu, na Stari Vrhniki požar, ki je mahoma zajel hišo in vsa gospodarska poslopja. Goreti je začelo v skednju, kjer je prenočeval kljub prepovedi gospodinjke sumljiv tujec, ki je nastopal zelo oblastno. Ta bo gotovo požigalec, Zgora je hiša, hlev, skedenj, svinjaki, stelnjak, drvarnica in vodnjak. Objekti so bili skoraj vsi pod eno slamnato streho. Takoj so bili na mestu domači ga-

silci, ki so požrtvovalno rešili vso živino in orodje, potem pa so morali svoje delo omejiti na tik zraven stojišče hiše, katerih se je ogenj že prijel. Zgorelo je poleg poslopij mnogo sena, strelje in drv. Domačim gasilcem so se pridružili kmalu še tovariši z Verda, Vrhnik in Drenovega grča in je bil požar v dobri uri udušen. Škoda znaša 75.000 Din, domacija pa je bila zavarovana le za 15.000 Din. Varnostni organi naj bi vendar posvetili raznim klatežem nekaj več pozornosti!

Kaj pravite?

Na velikonočni ponedeljek sem sedel tako proti večeru v neki ljubljanski kavarni na prav obljubljeni cesti in gledal ljudi, ki so prihajali mimo kavarne s kolodvorov. Da je bila večina tistih ljudi izletnikov, se je poznalo na zaprašenih čevljih in oblekah in po hoji, ker so se komaj še premikali, tako so bili trudni.

Pa še po nečem se je poznalo tem ljudem, da so izletniki. Ni ga bilo namreč skoraj med njimi človeka, ne moškega ne ženske in ne otroka, ki ne bi bil nosil s seboj ogromnega šopa cvetlic ali pa velikanske butare s cvetli obloženih vej razne grmičevja, pa tudi sadnega drevja! Kam so ljudje le šope in butare pomelali, ko so prišli domov, ni težko uganiti; kdor je bolj kratkih možganov, naj kar vpraša smetarja ob ponedeljkih in torkih...

Kaj pravite, g. urednik, kakšen pomen naj ima tisto nesmiselno trganje ali celo ruvanje rož s koreninami ali pa dirjaško lomljenje celih vej? Ljudje, ki imajo količkaj čuta za naravo in njeno lepoto, uživajo lepoto narave v naravi sami in pušajo rože tam, kjer rastejo. Otrokom seveda je njihovo početje težko zameriti, kajti oni posnemajo odrasle. Prav pa bi bilo, če bi odpravili to grdo razvado pri starih in mladih; pri starejših ljudih z občutnimi globami, pri otrocih pa z vzgojo v šoli, kjer se doma ne briga za otroke. Ljudje, ki se vračajo s butarami cvetja z izletov, hočejo seveda veljati za nekeke »prijetelje« narave — ravno njihove butare pa dokazujejo, da so surovi sovražniki in zatiralci narave, ki zaslužijo splošno preziranje in pomilovanje.

Letošnji vremenski režim 40 mučnikov - ugoden

Ljubljana, 23. aprila. Zeleni Jurij bo letos pač prihajal v našo deželo ves zelen in s cvetjem okrašen ob lepem vremenu, kar kaže splošna današnja vremenska situacija. Leto 1933 pa je bil zeleni Jurij odet v debel enežni plašč, ki je pokrival hribe in doline, travnike, vrtove in nasade ter je sneg napravil veliko škodo na drevmu, ki se je bilo poprej močno razbohotilo.

Zanimivi so meteorološki podatki za dobo 40 mučnikov, torej za čas od 10. marca tja do 20. aprila. Prav na veliko soboto je bil takorekoč formalni konec režima 40 mučnikov, ki so se letos dobro obnesli. V tem času je bilo vsega 15 deževnih dni z množino 154,1 mm dežja. Letošnji marec je bil sprva zelo deževen, od 10. naprej do konca pa je bilo dežja le 3,7 mm, dočim cel mesec 65,5. Nasprotno je bil lanski marec precej moker, kajti padlo je cel mesec 205,4 mm dežja, samo od 10. marca do konca v 14 dneh 193,2 mm. Več dežja je prinesel letošnji april, kajti prve dni je močno deževalo, v treh dneh je bilo dežja 91,6 mm, pa tudi pozneje je deževalo, zlasti 18. aprila. Poleg deževnih dni pa smo imeli v dobi 40 mučnikov 25 lepih in sončnih dni. Lanski april nasprotno pa je bil bolj suh in je bilo le za 49 mm dežja v 8 dneh.

Lepo vreme drugače močno pospešuje rast rastlinstva. Vse naglo zeleni. Bukovje je že povsod ozelenelo. Kostanji ponekod že cveto. Zelo v cvetju so črešnje v okolici, zlasti okoli Sostrega, št. Lenarta in naprej je vse v samem cvetju. Diven je pogled na te sadja bogate vasi in vase. Na poljih naglo napredujejo razna pomladanska dela.

Zaradi poskušenega umora 7 let robije

Celje, dne 23. apr.

Pred malim senatom sta se danes zagovarjala 22 letni pos. sin Urleb Leopold, in 22 letni pos. sin Oblonšek Ferdinand, oba iz Modriča pri Oplotnici doma. Dne 26. januarja letos okrog pol 12 ure ponoči sta — tako pravi obtožnica — oba v skupnem naklepu z namenom, da jo usmrtila, sprožila proti 24 letni pos. hčeri Mariji Globovnikovi 3 strele iz samokresa, ki ju pa k sreči niso zadeli. Pri današnji razpravi je bil Urleb zaradi poskusa umora obsojen na 7 let robije — njegov tovariš Oblonšek pa oproščen.

pisana od srede na kraj in šele potem začetek, je pb končni redakciji dokaj različna od prve, kar čutiš že takoj ob novem baročnem slogu. Ali v slabo ali v dobro, to naj določijo strokovne ocene.

Ta najnovejša zvezka slovenskih modernih klavirskih sta pač najboljši, najlepši in najtehtnejši izvirni povesti, ki jih priporočamo čitateljem. So vrednote, ki bodo ostale v našem slovstvu za vedno in niso samo bežna literatura, ki ne pusti sledov — ne v duši bralca, ne v zgodovini. Ob tej priliki pa se moramo namo upreti in protestirati proti književnemu poročevalcu v »Pohodu«, ki — piše o novih izdajah za veliko noč, — polnoma zamlčuje take književne vrednote, kot so navedena dela naših najboljših pisateljev. Razumemo, kam meri smoter takega pisanja, ne moremo pa takega poročevanja šteti v kulturno delo. Sicer pa Cankarju in Preglju ni treba njegove reklame.

DRAMA — Začetek ob 20

Sreda, 24. aprila: Bunbury, Red C. Četrtek, 25. aprila: Benčki trgovci, Red Četrtek, Petek, 26. aprila: Zaprto, Sobota, 27. aprila: Malomeščani, Red A.

OPERA — Začetek ob 20

Sreda, 24. aprila: Traviata, Red Sreda. Četrtek, 25. aprila: Jenufa, Red B. Petek, 26. aprila: Zaprto, Sobota, 27. aprila: Bocaccio, Premiera, Iven.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE

Sreda, 24. aprila ob 20: Kdo je kje? Premiera, Red C. Četrtek, 25. aprila ob 20: Prebrisani Amor, Red B.

Koledar

Sreda, 24. aprila: Jurij, mučenec; Fidelis Sigm., mučenec.

Novi grobovi

† Na Krtini pri Dobu je umrla v 85. letu starosti Krčička Sušnik, mnogoletna kuharica v župnišču. — Pokojnica je službovala v svoji mladosti kot kuharica pri raznih odličnih rodbinah v Ljubljani, nato 24 let pri pok. g. dekanu Trčku v Smarju, zadnjih 14 let pa je bivala pri duhovniku gosp. Feliks Funtku pod Senkovim turnom. V vseh svojih službah je bila zgled neutrudljive pridnosti in vestnosti. Znancom in prijateljem, posebno pa duhovnikom, jo pripočamo v blag spomin in pobožno molitev. Pogreb bo v četrtek ob 9 na Krtini. Naj v miru počiva!

† V Mekinjah je pri svoji sestri umrla 55-letna ga. Ivana Schott, vdova po evid. pisarn. asistentu iz Litije. Naj v miru počiva!

Osebnosti

Imenovanje. Za honorarnega uradnika finančnega ministrstva je bil imenovan gosp. ing. Cizček-Bayler Otmar iz Ljubljane. Kot strokovnjak bo imel nalogo, da vzdržuje zveze med finančnim in prometnim ministrom za mornariške posle ter bo imel nadzorstvo nad flotiljo finančne kontrole.

Napredovanje pri pošti. V višjo stopnjo so napredovali: višji svetnik Pavlič Nikola ter inspektorja Pučlik Vojteh in Stamear Milan, vsi pri direkciji pošte in telegrafa v Ljubljani. Nadalje so napredovali za inspektorje v V. skupini: Tomažič Miroslav, Lenasi Hugo in Pevec Janko pri pošti Ljubljana I, ter upravnik Slavica Ivan v Kranju, Avser Karl na Jesenicah, Kumer Matko, Maribor.

Upokojeni so peh. polkovnika Kamilo Herak in Franjo Kubeš; nižji voj. uradnik I. razr. topniško tehnične stroke Ivan Rozman; voj. pisar I. razr. Janko Rodič; veterinarski pomočnik I. razr. Ivan Korbič; san. podpolkovnik dr. Lujo Debeljak; peh. kapetana I. razr. Slavko Dujc in Mario Rigi ter voj. pisar IV. razr. Vekoslav Mlakar.

Imenovana sta za poveljnika celjskega voj. okrožja peh. polkovnik Aleksander Nikolič in za poveljnika petrinjskega voj. okrožja peh. polkovnik Dušan Gavrilovič, doslej poveljnik celjskega voj. okrožja ter za zvančičnika III. pol. skupine, dnevnika pri Voj. tehničnem zavodu Ignacij Dobras.

Odlikovani so z redom Jugoslovanske kraljevine III. razr. peh. polkovnika Franjo Kubeš in Kamilo Herak ter z redom Jugoslovanske krone V. razr. nižji vojni uradnik I. razr. topniško-tehnične stroke Ivan Rozman in veterinarski pomočnik I. razr. Ivan Korbič.

Iz odvetniške službe. Za prevzemnika pisarne pok. g. dr. Henrika Tume je postavljen odvetnik Ludvik Florjancič v Ljubljani, Tyrševa cesta 1a-II.

Ljubljani (Maribor, Celju). Skici sta zrisani po zamisli dr. Fr. Debeveca.

Natečaj za inženjerje in risarje. Gradbeno ministrstvo je odločilo, da sprejme 30 gradbenih inženjerjev ter 40 gradbenih risarjev z dovršeno srednjo tehnično solo. Novo nastavljeni bodo imeli delo pri novih državnih cestah Belgrad—Novi Sad—Subotica, Belgrad—Kragujevac in Prijepolje—Belo polje. Inženjerji bodo imeli mesečno pavšalno nagrado 2000 Din, risarji pa po 1500 Din. Na razpis opozarjamo slovenske inženjerje ter tehnike.

Sv. Bernard Mentonski, patron planincev, originalni lesorez, ročni odtis. S to sliko je priznani naš umetniški alikar in ilustrator g. Edo Deržaj izpolnil veliko vrzel v naši turistiki. Papež Pij XI., ki je bil sam navdušen turist, je l. 1923 proglasil sv. Bernarda, ustanovitelja hospicev na Malem in Velikem sv. Bernardu, za varuha in patrona planincev. Zato je primerno, da se verski moment turistične poudari s sliko tega svetnika. In to nam je g. Deržaj podal v originalni zamisli: Mogočno se dviga proti nebu Triglav, po njegovih grapah se pa zvija strašen zmaj, simbol vseh gorskih nevarnosti. Toda pošast mora brez moči mirovati, poslušna mogočni postavi redovnika, ki razprostrta roki proti gori, proseč božjega blagoslova in varstva. — Pod sliko je v primerno širokem okviru, sestavljenem iz samih gorskih emblemov, besedilo blagoslova sv. Bernarda, ki ga je tudi sestavil papež Pij XI. — Sliko najtopleje priporočamo, saj bo najlepši okras vsake planinske kočice in kapele, pa tudi v stanovanju vsakega turista je ne sme manjkati! Izdana je v velikosti 28x38 cm in se dobi za ceno Din 70.— v Jugoslovanski knjižarni, kjer je tudi razstavljena v izlozbi.

Izšla je 4. številka »Zivalce« s pestro strokovno vsebino, ki bo zanimala vsakega rejca malih živali. List, ki ga ureja učitelj Paljki, je tudi bogato ilustriran in zasluži vso pozornost širše javnosti. Ta številka prinaša spored in podrobna navodila za razstavljalce na VII. veliki razstavi malih živali, ki bo v Ljubljani ob priliki ljubljanskega spomladanskega velesejma od 1. do 11. junija 1935. Ing. Venko daje nekaj migljajev za razstavljalce rjave šajerske kokoši. Paljki piše o preskušnji nesnosti ter odstaviti mladičev domačih kuncev. Pečovnik nadaljuje članek o krmljenju golobov. Piskar pa daje navodila začetnikom rejcem kanarčkov, kako naj krmlijo godne mladiče, napravljajo prepečenec za kanarčke itd. Po učni in zanimivi so odgovori na stavljena vprašanja od strani rejcev. Vsakdo bo našel v listu nekaj, kar bo s pridom uporabljal pri svoji reji.

Ako prekupi mleko se nikar ne vznemirjajte, to se lahko pripeti sleherni gospodinjici. Plošča štedilnika bo takoj zopet čista, ako vzamete za sušenje VIM univerzalno čistilno sredstvo. VIM čisti temeljito vse predmete v gospodinjstvu ter je v uporabi zelo varčen.

Poskus ponoči... Brez nevarnosti za svoje zdravje in brez motnje spanja smete piti kavo, kolikor in kadar se vam poljubi, biti pa mora to kava HAG, kofeina prosta zrnata kava. Poskusite kavo HAG zvečer. Spali boste globoko in mirno, a zjutraj boste živahni in poskočni.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani opozarja delodajalce, ki potrebujejo uradna potrdila o plačanih zavarovalnih prispevkih, da morajo biti potrdila kolkovana po tar. postavkah 3. in 4. zakona o takсах in pristojbinah s takso po 20 Din. Kadar zahteva delodajalec tako potrdilo osebno, naj prinese kolek po 20 Din s seboj; pri pismenih zaprosilih naj bo kolek priložen dopisu.

Natečaj za izdelavo načrtov za Proforski dom v Belgradu se podaljša do zaključno 30 aprila 1935.

Do 20% več svetlobe

za manj denarja

TUNGSRAM

nitka v dvojni vijajnici svetlobna množina v dekalumenih

Naznanila

Združenje pletilcev za dravsko banovino v Ljubljani lina 8. maja 1935 ob pol 14 popoldne v veliki dvorani Trgovskega doma v Ljubljani, Gregorčičeva ul. 27. 4. glavno skupščino s sledečim dnevnim redom: 1. Nazovor in poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blaginjskega odbora. 4. Poročilo nadzornega odbora. 5. Proračun za leto 1935. 6. Določitev prispevkov za leto 1935. 7. Slučajnosti. Če ob določen uri ne bo navzočih zadostno število članov, se bo sklopalo o predmetih dnevnega reda eno uro kasneje, t. j. s pričetkom ob pol 3 popoldne. Samostojni poslojci se morajo glasovati 387. obrtnega zakona predložiti upravi najkasneje tri dni pred občinim zborom.

Ljubljana

Opus, moški zbor iz Bena v Čehoslovanski koncertni v Ljubljani v soboto 27. aprila ob 20 v Filharmonični dvorani. Zbor je bil ustanovljen leta 1926. In ima same izvrstne, zdrave zborovske glasove. Vodi ga prof. Steinman, gojenec slavnega profesorja Ferdinanda Vacha, dirigenta pevskega zbora Moravskih učiteljev, ki so sloveli in še danes slove kot najboljši češki, pa tudi najboljši evropski zbor. Kot solist v zboru nastopa g. Koreček, tenor, ki je znan po vsej Čehoslovanski kot prvovrstni koncertni in oratorijski pevec. Predprodaja vstopnic za koncert, ki prinaša skoro izključno le čehoslovansko zborovsko literaturo, je v knjižarni Glasbene Maticе. Sežeti od 10—30 Din.

Kino Redeljevo. Drevi ob 20 zadnjišnji vojni film »Krik sveta«.

Nočno službo imajo lekarni: dr. Piccoli, Tyrševa cesta 6; mr. Ročevar, Celovška cesta 62, in mr. Gajtus, Mosta.

Drugi kraji

Mekine pri Kamniku. Na belo nedeljo ob 4 popoldne bo cerkveni pevski zbor vprizoril v Društvenem domu novo štiridejansko narodno igro s petjem »Črna žena«. Priredil Ivan Redenšek. Ker bo to nedeljo pri nas cerkveno žegnanje, pričakujemo velikega obiska!

Naše dijaštvo

Poštniška zveza, dravska oblast, opozarja vse dijakе, ki se udeležijo poklonitve na Oplenca, da ponesejo s seboj dijaške knjižice.

Radio

Programi Radio Ljubljana:

Sreda, 24. aprila: 12.00 Mi smo junaki korenjaki (korajžna vsaka vrsta na ploščah) 12.45 Poročila 13.00 Čas. Od hajke do hajke (baletna godba na ploščah) 13.00 Plošče po željah 13.30 Pogovor s poslušalci (prof. Pradel) 13.45 Sokolstvo in delavstvo (dr. Makso Kovačič) 14.20 Čas. Jedilni list, program za četrtek 14.30 Nacionalna ura 20.00 Komorni trio (gg. Rupel, Leskovic, Lipovšek) 21.00 Slovenski vokalni kvintet, vmes harmonika solo, g. Stanko 22.00 Čas, poročila 22.30 Jazzorkestri vsega sveta na ploščah.

Drugi programi:

SREDA, 24. aprila. Belgrad: 20.00 Simfonični koncert, prenos s Dunaja 22.30 Plesna glasba. — Zagreb: 20.00 Dunaj — Dunaj 17.30 Koncert del Viktorja Janka 20.30 Zabavna glasba 20.45 Simfonični koncert (Brahms, Beethoven in Čajkovski) 22.30 Radijski orkester 23.45 Plesna glasba — Budimpešta: 19.30 Margareta, opera, Gounod 23.30 Ciganska glasba — Milano-Teatr 17.05 Simfonska glasba za Bellinija 21.00 Aida, opera, Verdi (iz Senle) — Rim-Bari: 17.05 Zabavna glasba 21.00 Aida (iz Senle) — Praga: 19.25 Lahka glasba 20.00 Svar Makropulos, igra, Capek — Bratislava: iz Wagnerjeve svetovne igre »Parsifal« — Varšava: 21.00 Aida, prenos iz Milana — Königsberg, Vratslava, Lipsko, Frankfurt in Stuttgart: 20.35 Aida, prenos iz Milana — Berlin: 20.45 Radijski orkester — Königsberg: 19.15 Händlov koncert — Hamburg: 19.20 Plošče 20.45 Brahmovska dela — Bratislava: 19.00 Vesela ura — Lipsko: 19.00 Radijski orkester — Köln: 19.00 Plošče 21.00 Schubertov koncert — Frankfurt in Stuttgart: 19.00 igra iz rokokojskih časov — Monako: 19.00 Plesna glasba 20.45 Večerni koncert radijskega orkestra — Zürich: 19.50 Orkestralni in orkestralni koncert 21.40 Švicarska glasba — Strassburg: 21.00 Plesalec na vrvi, opereta, Ganne.

Jugoslovanska knjižarna v Ljubljani

Novosti. Bernanos: Der heilige Domini-kus. 62 strani, kart., 50 Din; Brögger: In Jesu Geiste. Predigten für katholische Christen von heute. 158 strani, nevez., 45 Din; Donders. Leuchfeuer. Pater Lacordaires O. P. iz pripovedovanja in pisem. 205 strani, nevez., 36 Din; Dörner: Die ewigen Sterne. Prigide k verskemu razmišljanju. 108 strani, nevez., 45 Din; Fiedler: Gegen Ghetto und Götzen. Pojasnila k prvemu korintskemu pismu svetega Pavla. 176 str., vez., 90 Din; Habersbrunner: Kennst du deine Kirche? Osnove za pridige o katoliški cerkvi. 88 strani, kart., 32 Din; Hättenschwiler: Herz Jesu. Predigten im Anschluss an das Kirchenjahr. 279 strani, kart., 50 Din; Hättenschwiler: Wie gut die Mutter ist. Prigodbe o Mariji. 358 strani, kart., 70 Din; Herkenrath: Lichte Wege zu tiefen Glauben. Dogmatische Predigten. 166 strani, nevez., 60 Din; Herzog: Nichts soll dich ängstigen. Francenvorbilder. 114 strani, vez., 35 Din; Pieper: Über die Hoffnung. 97 strani, vez., 50 Din; Riedel: Der Gottesstreiter Michael Pro. 220 strani, kart., 54 Din; Wild: Auf den Höhenwegen der Christlichen Mystik. 254 strani, kart., 56 Din.

Ostale vesti

Na kraljev grob iz Ljubljane v Belgrad. Oplenec s posebnim brzim vlakom 11. do 14. maja, tja in nazaj za 185 Din; do posebnega vlaka polovična vozina, 15. maja cel dan ogledovanje Belgrada. Prijave do 25. apr., plačila do 5. maja sprejema in brezplačna pojasnila daje: List »Po božjem svetu«, Ljubljana, Šentpeterska kasarna, (Vrazov trg 4).

Dva koncerta ljubljanske Glasbene Maticе ob severni meji. Orkestralno društvo Glasbene Maticе ljubljanske je podvelo vse hvale vredno nalogo, seznaniti Mursko krajino s stanjem orkestrske naše glasbe in bo priredilo dne 27. in 28. aprila po en koncert v Murski Soboti in v Ljutomeru pod taktirko dirigenta in skladatelja prof. L. M. Škerjanca. Spored obsega največini slovenske skladatelje ter je sestavljen iz najpomembnejših del literature za godalni orkester, upoštevaje pri tem predvsem domačo produkcijo. Godalni orkester bo šel preko 30 izvajalcev in bodo sodelovali tudi člani orkestra drž. konservatorija v Ljubljani. Kot solista nastopita dirktor drž. konservatorija, naš največji operni in koncertni pevec g. Julij Betetto, in naš prominentni violinski virtuos prof. Karlo Rupel. Prvi bo zapel pesmi Lajovica, Adamica in Škerjanca, drugi pa bo zaigral skladbe Dvoraka, Svendsena in Saint-Saensa. Koncert bo gotovo najpomembnejša kulturna prireditve zadnjih let v obeh mestih ter bo ugodno vplival na kulturno zblizanje našega Prekmurja z Ljubljano.

Društvo organizmov za ljubljansko skofijo ima redni društveni občni zbor v ponedeljek, dne 29. aprila. Ob 10 bo v stolnici sv. maša, pri kateri pojo organizmi v noškem zboru velikonočne pesmi, ki so bile že v zadnji št. »C. G.« objavljene, po maši pa bo zborovanje v Rokodelskem domu. Vsi organizmi in prijatelji društva vladno vabljani.

Organizem ljubljanske okolice naznanja, da bo v četrtek, dne 25. aprila ob 3 pop. v Rokodelskem domu sestanek in razgovor o važnih zadevah, ki naj pridejo v obravnavo pri prihodnjem občnem zboru dne 29. aprila. Vabimo vse organizme iz bližnje ljubljanske okolice, pa tudi drugi dobrodošli.

V članku »Jetika med Slovenci« je uredništvo v besedilo k skicam pomotoma vstavilo besedi »na Golniku«. Pravilno besedilo se glasi: Skica bolnišnice za jetične (urejene kot zdravilišče). Dalje: Prvo nadstropje bo nišnice. — Obe skici ponazorjeta vzorec in tip bodočih, v članku predlaganih bolnišnic v

VEČER V VRTU GETSEMANI

Vrnili smo se od dvorane Zadnje večerje — danes je četrtek in veliki celo, danes je bilo romarjem dovoljeno iti skozi legendarni prostor velikega misterija; samo skozi iti, derviši so v mošeji, ki krije tla, na katerih je stala miza prvega obhajila, danes se posebe ljubosumno čuvali, da se ne bi kdo ustavil, se prekrižal, pomolil ali se zamislil; vse te, na kraju velikih spominov samo po sebi umevne stvari so v dvorani Zadnje večerje prepovedane; še več, človek tvega samega sebe, če bi hotel s svojo pobožnostjo onesvetiti oboke v mošeji; dve uri so romali romarji po ozkih stopnicah navzdol, skozi dvorano, potem spet navzgor, naprej po svojih potih, za spomini, za željami.

In zdaj je kar nenadno že večer. Veter se je obrnil, hladen piha od morja, vrhovi cipres nad katoliškim pokopališčem vrh Sijona so ugasnili že kdaj, nad Goro pohujšanja, sosedo Oljske gore, onstran Jozafata, visi nizka, mlačna luna kakor balon, ki je ušel jokajočemu otroku. Pod oljkami so goste, gibajoče se sence, veter se lovi v bregove, od Dormitio udarja vsake pol ure zvon, brezčasni, moderni Jeruzalem je v enolični, večni enodnevnosti ostal med zidovi, od njega sega sem na Sijon le soj orgij, ki jih v trgovskih himnah izloži praznuje elektrika. Hrum od tam zunaj je moten, neizrazit, brez posameznosti, kakor neprijeten privid, ki se že izgublja.

Večer; sence so zavladale nad stvarmi, v njih se prebujajo vse, kar v prehodni bleščavi in vreščavi ni moglo in si ni upalo v življenje: nekdanjosti, legende, hrepenenja, spomini, vračanja k samemu sebi, svete ure. Stari Jeruzalem se je zaprl kakor za veliko dejanje, tempeljski zidovi so se nagnili k Cedronu, breme polmeseca, ki jih je težilo podnevi vrh Omarjeve mošeje, je utonilo v sencah ali pa ga je zadušila mesečina. Ljudje prihajajo izpod zidov in iz spečih hiš, spremlja jih vročina, ki jo je kamen nasesal podnevi; tihi so, skromni, vase sklonjeni; oni in stvari se zdi, da so z rastočim večerom taki, ko da hočejo vsi poromati k odrešenju.

Tri tedne je že moj dom na Sijonu, nad temelji Kajfove palače, in šele nocoj se mi zdi, da čutim, kako je to res. Stopnice, kamenje, terase, votline, grobove, vodnjake, ki jih je izkopala pobožna roka menihov s svetniško vero in učenjaško ljubeznijo, vse to sem gledal nešteta jutra in vse je bilo tako, kakršni so pojavi podnevi, ostro očrtani, trezno pričujoči, v predirni luči brez zasenčenosti in brez skrivnostnosti; stopnice so bile zgolj stopnice, držče čez terase, mimo mladih oljk pod nizke palme vzdolž poti in do ograje, ki meji ozemlje, krščeno po spominu kot »Sveti Peter petelinovega petja, St. Pierre au chant de coq«.

Zdaj, zvečer, ko se je veliki četrtek začel zares, so stopnice pot, ki je pred tisoč in več leti držala s Sijona čez Cedron na Oljsko goro, na kamenite pristave ob pobočjih. Kamen, ki je podnevi bil le odkopana sestavina stopnic, je zdaj spet kamen, a tisti, ki so ga stokrat in tisočkrat gladile noge boječih apostolov, ki so romali v Jeruzalem zmeraj po bližnjicah in stezah in samo enkrat v velikem triumfu po cesti vojska, legij in velikih duhovnikov do zlatih vrat. Pot, ki se je nehaval podnevi zmeraj ob obzidju, preskakuje danes skozi vrata, pod Morijo in pod obzidji do Cedrona, ki je samo zdaj, zvečer, čuti njegov šibki šum, neke v kratkem padcu so zdaj njegovi curki celo srebrni, kar se mora vsakomur, kdor ga pozna podnevi, zdeti lepo. Kaktovci, ki grade vrtnarije ob Cedronu, so zdaj v mesečini brez bodeče zlobnosti, v njih pojo škrtati, za njimi se zdaj pa zdaj bude vzplahutajoče grlice — kdo ne bi nocojšnji večer hotel romati tja čez do vrta Getsemani, zares in sam, ne samo kakor smo romali v tisti stari pesmi, ki jo na velike četrte pojo po slovenskih cerkvah:

Večerja zadnja je minila,
od mize svete vstanejo,
zahvalna pesem je umolknila,
vse tiho je in žalostno.
Na nebu luna miho sije
na Oljsko goro žarke lije.

Oljska gora z baziliko Trpljenja

Zveličar s svojimi učenci
trpljenju svojmu proti gre...
Čez potok Cedron pelje pot,
tak' govori, tako Gospod.

Čudno lep napev, čisto svojski, v njem ni nič od drugih naših pesmi. V njegovem zvenenju romam ta večer vso pot, kakor jo roma v pesmi to uro stotisoč mojih ljudi: od Zadnje večerje čez Sijon v dolino, čez Cedron v Getsemani. In tam ne bo romanja konec, ne zame, ne za tisoče temnih postav in molčečih obrazov, ki se spuščajo po pobočjih in cestah do Cedrona in do getsemanskega vrta, nocoj spominom, vse druge dni svojemu trpljenju, svoji sreči nasproti. Trpljenju, sreči? Kdo ve kam? Nocoj ne mislim na to, mislim na pesem in na Getsemani, v meni je kakor v tisoč drugih romarjih po mesečini samo spokojeno upanje.

Vse do Cedrona sem menil, da romam to pot velikega četrta sam; tako, kakor je človeku v spominih prijetno. Ob Cedronu se pet, deset staza združi in nenadno sem sredi molčečih, hitečih ljudi, ki si svetijo pot. Jeruzalem, mesto, ki govori podnevi štirideset jezikov, je tu skromen in pretresljiv v molčanju te silne človeške različnosti. A kaj, Jeruzalem, čez Cedron leze nocoj v prve bregove Oljske gore svet v tisočih svojih otrok, ki so prišli srečavat Veliko noč sem.

Pročelje bazilike ob getsemanskem vrtu gori v stotinah ognjev, vsak drobec mozaike na njem se zdi, da tekmuje z luno, ki ne mara ven, ustavila se je za cerkvijo, kjer se pričinja samota tistih osmih starih oljk; samota in v nji tisočletja. Podnevi so na njegovih gredah cvetele vijolice v neizmerni višnjevi prešernosti, zdaj cvete mesečina, resnost, nekaj neizrečeno velikega, podobnega šuštenju sivega, ozkega listja. Luč, ki predira med njim v sence skrivenčenih debel, je čudno zelenkasta, ko da se je spotoma, skozi krošnje starih dreves navzela mistične, fosforne svetlobe, kakršna sije s prikazni in z duhov: tista s tisoč slik poznana svetloba Kristusovega trpečega obraza, v njej se neke počasi goste oblike angelskega keliha in hladnih peroti; svetloba tajnih božjih besedi in zadnjega človeškega molka, v njej je videti skozi stvari, skozi ovire, megle, videti je skoraj resnico.

Dolgo stojim pred vrtom in vsenaokrog je molk; molk prihajajočih tisočev, ki jih spremlja šestest molkov, molk trpeče molitve in molk velike noči, molk vstajajočih zvezd in molk zmedenih človeških poti, ki so prihitele v središče in se jim je težko spet razbežati, molk okoli stoječih, ki sklanjajo glave skozi ograjo in izgubljajo solze na getsemanskem pesku.

V cerkvi je svetloba in glasna molitev, iz ka-

tere se od časa do časa dviguje petje. Ljudje molijo žalostni rožni venec v vseh jezikih sveta, družijo jih upanje, luč, in v trnje vklebeni Kristusov obraz vrh oltarja. Po kolenih romajo v prezbiterij, kjer mole iz tlaka izpoljubljane gole getsemanske skale, ki je na njih čakal svojega angela in keliha Bog, kamor je svoje kelihe nosilo milijone ljudi in s svojim jokom mečilo kamenje, kakor nocoj, ko se pred njim nenehoma menjavajo obrazi in usode. Nad njimi trepetava vročina molitev in speteni zrak rastoče pomladi, luči se megle in duše postajajo lagodno negibne, človek bi se hotel pogrezniti v večnost. Večer, ko bi vsakdo rad hodil za Božjimi stopinjami.

Ljudje nedoločnih narodnosti prebirajo molke, pojo v nerazumljivih jezikih eno pesem, prihajajo, poklekajo, se izgubljajo in cerkev je venomer polna, ure in ure, vso noč. Poleg uniformiranih arabskih samostanskih gojenj z začuda lepimi očmi molijo drobne Kitajke v sportnih kostumih, poleg elegantnih francoskih častniških soprog, ki jim solze udarjajo skozi počrnjene trepalnice, tešče cunjaste Felahinje lačne otroke. Poleg tenkonogih Koptov in usnjenorjavih abesinskih romaric, ki s pretresljivo neutrušeno poljubljajo vse zidove, slike in

svečnike, se križajo častniki iz škotskih polkov s srebrnoglavi palicami v rokah; poleg Italijanov v črnih srajcah molijo armenski lončarji in asirski trgovci s prerezanimi vratovi in brazgotinastimi obrazi; ob Judih, ki boječe prodajajo radovednost, pritiskajo svoja čela ob tla stare črne oblečene Rusinje, ki so kdo ve kdaj priromale umirat v Jeruzalem; poleg mornarjev vseh narodov, ki so izpred Jafe in Hajte pridrveli sem in nosijo v rokah spominke za domov, stoje mulatke od kdovjke in slovinaste rožne vence ovite okrog rok.

Srečujem vse prijatelje od teh jeruzalemskih dni in vse obraze, ki sem si jih vtisnil v spomin mimogrede: fahra Browna iz Wisconsin, slamlaslo angleško gospo iz Assama, tirolskega misijonarja iz Ugande, malonskega duhovnika, ki je bil dve leti na Solovkih, poljski kanonik iz San Rema, napol gluhi francoski arheolog, ki je prišel iz Maroka, čudno lepa, enooka molčeča sosedka od mize, ki ne vem, kaj je po rodu, jetično trgovko iz Eyroutha, arabskega doktorja iz muzeja, staro slovensko Marijo s palico, ki hodi z njo včasih jutraj po cerkvah, arabske dekle v kožuhočinastem sukniču, ki ga že teden dni srečavam vsepovsod, prijatelja Srečka iz Betlehema, mladega človeka, ki je ob Božjem grobu zahteval, naj se pred njim pokrižam, prodajalca banan izpod Davidovega stolpa, sto, tisoč znanih, tisoč nezanih obrazov — cerkev se zdi, da je izgubila meje, vanjo romajo od vsepovsod ljudje, ki moram nocoj misliti nanje, duše, od najbližje do najbolj daljne, vsi, ki me nocoj spremljajo z mislijo, z željo, z ljubeznijo, z zavistjo, s smehom, so prišli sem, da so ta sveti večer ob meni; vse pošiljam po kolenih do getsemanskih oljk, spoznavalce, spremljevalce, morilce in izdajalce božje, nocoj, ta sveti večer...

Ko stopim iz cerkve, je polnoči, trije stolpi pojo v ugašajoči mesečini, luna se je nagnila do cipres nad cerkvijo, toda od povsod prihajajo ljudje resnih, hrepenječih obrazov. Od vzhoda od Betanije, od juga od Betlehema in s hebronske strani, od severa in od mesta polze po bregovih plamenice, kakor plamenice išče vojske, kakor da se je približala ura, da gremo nocoj, ko sledimo spominom in Bogu, svoji usodi, življenju naproti.

Vračam se čez Cedron nazaj, po isti poti, zdaj proti Kajtovi palači, kjer čaka razsvetljeno kamenje in stebrovje v ječah tihih razmišljanj. Srečam tri indijske škofe, ki peljejo tisoč vernikov z mandljiastimi očmi, srečam procesijo tihih Spanjolk v črnih mantiljah in svetniškobe polti, srečam vrsto Francozov, srečam nebroj samotnih, jokajočih, radostnih in obupanih, nebroj obrazov, nebroj usod, ko da roma nocoj ves svet v Getsemani, ko da je noč velike prosočnosti, odpuščanja, noč poslednje človekove rasti: Rasti iz Trpljenja.

(Odloemek iz knjige »Pomlad v Palestini«, ki bo izšla maja Mirko Javornik.

Oljke v vrtu Getsemani

Primož Trubar

29

Ne smemo pa misliti, da je luteranstvo nazadovalo, ko ni bilo Trubarja na Kranjskem. Lahko rečemo, da je s podporo deželnih stanov celo napredovalo. V Ljubljano sta prišla dva luteranska predikanta in dobila za uporabo cerkev nemškega viteškega reda. Bila sta Jurij Jurišič in Hans Tulščak. Oba sta imela svoj priimek. Jurišič, Hrvat po rodu, je dobil ime Kobila, ker je menda za kobilo, ki jo je od nekega plemiča prejel v dar, odpadel od katoliške vere. Tulščaku pa so rekli Liseč, ker je nosil na čelu vžgano znamenje. Jurišič in Tulščak sta v nemški viteški cerkvi drug drugega poročila ter tako napadala katoliške duhovnike in smešila cerkvene obrede, da se je že luteranom samim prehudo zdelo tako počenjanje.

V Kranju so se vedno bolj množili Trubarjevi pristaši. Škof Urban Tekstor je prišel tja meseca aprila 1555 in v gorečem govoru opozoril Kranjce na nevarnost, grozečo jim v verskem oziru. Prisrčno jih je opominjal, naj ne poslušajo zapeljivih nauk, ki jih trosijo predikanti in nekateri »deželani«. Skliceval se je tudi na dobre stare čase rekoč: »Kakršno vero so imeli vaši starši, to imejte vi, da bo tudi v prihodnje en hlev in en pastir.« Luteranski deželni stanovi so bili silno razburjeni, češ, da jih je škof očitno šibal pred ljudstvom, ker je rabil besedo »deželani«. Tekstor se ni zmenil za to očitjanje, saj mu je rekla vest, da je le spolnil svojo dolžnost. On, najvišji pastir škofije, naj bi se bal takrat, kadar mora govoriti!

Jernej Singer in njegov naslednik Matija Marcina sta imela v Kranju zelo hude boje s protestanti. Obdana sta bila z rojem nasprotnikov, množičnih se od dne do dne. Marcina je poslal nadvojvodu Karlu sledeče pismo:

»Luterani se vedejo nestrpno in pohujšljivo. Ko sem imel po polju procesijo s svetim Rešnjim Telesom, niso nekateri ne poklekili, ne se odkrili. S smehom so mi podstavljali celo noge, da bi bil kmalu padel z Najsvejšim. Duhovščina ni kriva, da se ne vrši božja služba v redu, krivi so meščani sami, ki so pobrali pobožne ustanove, jih rabijo sami zase, kaplanov pa ne plačujejo. Ako moji duhovniki ne živijo po

cerkvenih pravilih, nimam odgovornosti, ker jih nisem jaz posvetil. Mene odstavi pa evangelijski nimajo pravice.«

Kakšne razmere so vladale v Kranju v drugi polovici 16. stoletja, nam natančneje povedo katoliški kranjski meščani, ki so poslali vladi tole izjavo:

»Kranjcem je vlada že večkrat zapovedala, naj razženejo luteranske pridigarje, katoliške duhovnike naj pa postavijo v kaplanske službe. To se do zdaj ni moglo zgoditi. Kadar je prišel namreč kak vladni ukaz v Kranj, so ga zamolčali ali utajili sodniki in svetovalci, ki so vsi lutrski. Vendar je še nad 80 katoliških meščanov. Lutrovci volijo v mestni odbor same odpadnike, delijo jim različne službe, postavljajo jih za voditelje bolnišnice in za cerkvene ključarje. V farni cerkvi že nekaj let ne gori večna luč pred Najsvejšim, ker nočejo mestni svetovalci skrbeti za olje. Ključarji plačujejo kaplana, kolikor se jim poljubi; krivoveriskim učiteljem, posebno predikantu Jerneju Knaflju, pa dajejo lepe zneske na leto. Ko je prišel na svojem potovanju na Nemško luteranski načelnik Primož Trubar leta 1548, v Kranj, so ga meščani slovesno sprejeli in vodili po mestu. Sploh je pri nas huda razprtja med obema strankama. Zato vdano prosimo, da bi se prejko prejel naredil konec.«

Novoverci so se na razne načine izgovarjali, ko so bili povabljeni v Gradec k zaslišanju. Eden je rekel, da je bolan; drugi, da je kruljev; tretji, da nima dobre obutve; četrti, da ne more dobiti denarja za potovanje. Mestni sodnik Junauer je pa vendar moral iti v Gradec. Tukaj je bil nekaj časa zoprt in potem odstavljen od službe. Vlada je izdala strogo povelje, da mora predikant Knaflj zapustiti Kranj in da ne sme nihče več hoditi v grad Brdo k evangelijski službi božji. Ako se to ne zgodi, izgubi mesto svoje pravice. Mestni svetovalci morajo skrbeti za večno luč v cerkvi in izročiti zastavljena posestva sposobnim katoliškim duhovnikom. Hiša predikanta Knaflja naj se podere in odstrani naj se nad vrati kamenita plošča, na kateri je bilo vdolbeno:

Hie Bärtil Knaflf Prädicant,
Mein Stergkh sthet in Gottes Handt.

Temu odločnemu ukazu se niso mogli zoperstaviti mestni očetje. Ni ostalo drugega kakor da so izvršili povelje. Od tega

časa je nastalo nekako premirje, ki pa je še vedno kazalo slabe posledice, dokler ni prišel neustrašeni reformator in s krepko roko posegel v zmešnjavo. To je bil škof Tomaž Hren, flagellum haereticorum (bič krivovercev).

Kako pa je bilo po drugih krajih?

V Radovljici se je nabralo toliko lutrovcev, da ni bilo v mestnem svetu nobenega katoliškega odbornika. Nadvojvoda Karel je luteranske mestne očete razgnal ter ukazal, da se morajo izvoliti sami katoliški. Toda vse te naredbe zoper protestante so bile polovične in zla niso iztrebile s korenino, temveč so ga le nekoliko ovirale. Prav tako je bilo veliko Lutrovih pristašev v Bégunjah in na Bledu. Vsem evangelijskim je bil poseben zavetnik radovljiški graščak Moric plemeniti Dietrichstein. Zoper nje pa sta nastopala precej strogo blejski župnik Hans de Grananis in plemenitaš Jožef Lenkovič, ki je bil tista leta upravitelj blejskega gradu in pooblaščenec briksenških škofov, lastnikov blejskih posestev. V Kamniku je tudi neka ženska, Stobe po imenu, razširjevala krivoverstvo. Nadvojvoda je ukazal izgnati vse ondotne predikante in zapreti jih, če bi se zopet vrnili v mesto. V Metliki je pridigoval glagoljš Gregor Vlahovič, ki ni razumel ne latinskega in ne nemškega jezika, Trubarjeve spise pa je znal skoraj vse na pamet. Večkrat je prišel oznanjati svoje nauke tudi v Novo mesto. Ob neki priliki pa ga je ondotni prošt Jurij Graf spravil v ječo in ga imel sedem dni zaprtega. Čeprav je bilo Vlahoviču strogo prepovedano bivati v ljubljanski škofiji, je vendar še vedno razširjeval svoj evangelij. Tudi drugod so javno nastopali luteranski pridigarji, tako Jurij Maček v Radečah pri Zidanem mostu in mnogi drugi.

Neumorno delo in žalostne skušnje, ki jih je imel škof Urban Tekstor z luterani, so razdirale Tekstorjevo zdravje. Kljub vsem naporom ni mogel ustaviti protiverskega gibanja. Zmagi na eni strani je sledil poraz na drugi. In to se je ponavljalo več let kar po vrsti. Tolažila pa ga je misel, da je z vzgojo mnogih nadarjenih mož koristil ne le svoji škofiji, temveč vsi Avstriji. Od njega vzgojeni mlajši zarod je bil v poznejših letih močna opora cerkveni prenovitvi.

Naša zunanja trgovina

Pomladni izvoz se je začel

Marca je znašala aktivnost 78 milijonov dinarjev

Iz pravkar objavljenih podatkov o naši zunanji trgovini za mesec marec je razvidno, da je naš izvoz bil ta mesec prav znanen: znašal je 288.626 ton v vrednosti 362.17 mil. Din. To pomeni v primeri z marcem lani povečanje po vrednosti za 8,7%, dočim se je količina zmanjšala za 5,19%. Na drugi strani pa je znašal v marcu naš uvoz 04.572 ton v vrednosti 234,2 mil. Din, kar pomeni v primeri z marcem lani zmanjšanje po količini za 14,17%, po vrednosti pa za 12,6%.

Razvoj naše zunanje trgovine v prvih treh mesecih tekočega in lanskega leta nam kaže tale tabela (v mil. Din):

	Uvoz	Izvoz
1934	1994	1934
1935	1935	1935
januar	250,7	263,4
februar	232,9	246,8
marec	325,2	284,2

Ta pregled nam kaže, da je v prvih dveh mesecih t. l. presegal naš letošnji uvoz lanskega, le v marcu izkazuje v primeri z istim mesecem lani zmanjšanje uvoza. Na drugi strani pa se od februarja sicer razvija izvoz ugodnejše kot lani, saj je bil oba ta meseca po vrednosti višji, dočim je pa po količini še zastajal za lanskim.

Razvoj naše trgovinske bilance v prvih treh mesecih 1934 in 1935 nam kaže tale tabela (v mil. Din):

	Uvoz	Izvoz	Bilanca
1934	817,8	835,8	plus 18,0
1935	769,8	867,3	plus 97,5

V mesecu marcu smo uvažili največ teh-le predmetov (vse v mil. Din, v oklepajih podatki za februar 1935):

Sirov bombaž 11,0 (10,94), bomb. predivo 30,8 (29,4), bomb. tkanine 18,6 (13,35), ovčja volna 10,0 (6,0), voln. prediva 5,3 (5,4), voln. tkanine 22,5 (10,65), svilen predivo 6,45 (7,3), svilene tkanine

6,37 (3,84), nepredelano in polpredelano železo 4,7 (2,46), pločevina 3,67 (1,94), tračnice, žel. material itd. 3,8 (5,9), razni izdelki iz železa in jekla 8,9 (7,65), sirova nafta 1,5 (—), kože domačih živali nepredelane 10,75 (6,9), riž (oljušten in neoljušten) 4,24 (2,95), limone in pomaranče 8,5 (2,8), ostalo južno sadje 1,4 (0,6), kava 6,3 (5,26), prunog 7,8 (7,9), olj. plodovi, semena 3,7 (8,15), stroji, orodje in aparati 6,3 (10,0), elektrotehnični predmeti 5,3 (6,95), prevozna sredstva 3,46 (3,66), tiskarski papir 3,4 (1,4) itd.

Največ pa smo izvažali teh-le predmetov (vse v mil. Din, v oklepajih podatki za februar 1935): Pšenica 17,2 (—), koruza 42,0 (13,4), fižol 2,5 (5,4), suhe slive 4,0 (3,25), hmelj 2,2 (3,14), tobak 50,3 (10,94), konoplja 8,8 (7,66), konji 5,4 (5,0), goveda 6,1 (5,6), prašiči 14,9 (12,1), perutnina 7,24 (5,85), sveže meso 12,65 (14,34), svinjska mast 5,2 (6,4), jajca 18,9 (8,3), drva 1,2 (1,57), stavbni les 60,66 (42,06), oglje 1,0 (0,7), hrastov žel. pragoz 0,5 (0,3), izdelki iz lesa 1,94 (2,2), cement 4,84 (5,1), sirov baker 36,96 (26,9), zemlja in rude 10,0 (6,3) itd.

Ti podatki kažejo, da se je začel zopet v mesecu marcu naš izvoz kmetijskih pridelkov in da je povečanje izvoza v primeri s februarjem v veliki meri povzročeno po sezonskih razlogih, kajti mesec marec pomeni začetek izvoza za celo vrsto predmetov, kot to dokazujejo naš podatki o izvozu posameznih predmetov (velja zlasti za živino in les, koruza in pšenico).

Bilanca naše zunanje trgovine je izkazovala za januar letos aktivnost v znesku 35,1 mil. Din, ki se je pa v februarju izpremenila v pasivnost za 9,4 mil. Din, v marcu pa je nastopila zopet aktivnost na 78,0 mil. Din. Skupno je bila v prvih treh mesecih t. l. naša zunanja trgovina aktivna za 97,5 mil. Din. Dočim je znašala aktivnost v prvih treh mesecih lani samo 18,0 mil. Din.

Plačilni promet z inozemstvom

Premija za uvoz iz Nemčije

Po najnovejši naredbi finančnega ministra in Narodne banke je bila za uvoz iz Nemčije dana ugodnost, da uvozniki kupijo za uvoženo blago v vrednosti nad 3000 mark lahko marke po nižji ceni t. j. po nabavni ceni, ki znaša 8% manj kot cena po pariteti plus 28,5% prima in sicer za polovično vsoto dolgovane vsote. Ker pa je ta ugodnost bila namenjena samo večjim kupcem nemških proizvodov, je zaradi nastale akcije bila ta ugodnost razširjena na ves uvoz iz Nemčije pa tudi za najmanjše zneske brez omejitve navzdol. To pomeni, da se polovica vsote plača po rednih pogojih v kliringu, za 50% pa se lahko kupi marke po nižji ceni. Vendar se morajo uvozniki poizuriti, ker velja ta ugodnost po odločbi Narodne banke samo do 30. aprila letos.

Izvoz v Grčijo

Narodna banka je v soglasju s finančnim ministrom sklenila v svrhu realizacije terjatev naših izvoznikov v Grčiji odkupovati terjatve, ki so nastale pred 15. februarjem z odbitkom samo 5% namesto dosedanjih 12%. Želeli bi bilo v interesu našega izvoza, da se tudi pri odkupu izvoznikiških terjatev v Nemčiji zniža odstotek pri odkupu terjatev tudi za one proizvode, ki so šli največ iz naših krajev v Nemčijo, ne samo koroze.

Borza

Denar

Dne 23. aprila.

V današnjem prometu so ostali neizpremenjeni tečaji Berlina, Curiha, New Yorka, Pariza in Prage, dočim so popustili Bruselj, London in Trst, narasel pa je Amsterdam.

V zasebnem kliringu je na ljubljanski in zagrebški borzi avstrijski šiling narasel na 8,75 do 8,85, na belgrajski pa na 8,72—8,82. Grški boni so zaradi pomanjkanja blaga čvrsti ter notirajo v Zagrebu 30,15—30,85, v Beogradu pa 30—31,10. Angleški funt notira v Zagrebu 232,20—233,80, v Beogradu 232,25—233,85. Španska pežeta v Zagrebu 5,55—5,65.

Ljubljana. Amsterdam 2965,02—2970,61, Berlin 1756,08—1769,95, Bruselj 742,85—747,92, London 212,65—214,71, Curih 1421,01—1428,08, New York 4358,98—4365,30, Pariz 289,00—291,08, Praga 183,35—184,46, Trst 363,14—366,22.

Promet na zagrebški borzi 443.210 Din. Curih. Beograd 7,02. Pariz 20,38, London 15, New York 309,25, Bruselj 52,325, Milan 25,625, Madrid 42,225, Amsterdam 208,65, Berlin 124,90, Dunaj 57,90, Stockholm 77,40, Oslo 75,40, Kopenhagen 67, Praga 12,91, Varšava 58,25, Atene 2,90, Carigrad 2,48, Bukarešta 3,05, Helsingfors 6,61, Buenos Aires 0,7925.

Dolores Wieser

PEVČEK

Ljubezenska zgodba mlade duše

Gosli zdrsnejo v travo in rahlo zaječe. In še vedno se ga pater ne upa tolažiti. Sele ko postaja jok tišji in tišji in je videti, kot da je dečko zaspal, pristopi menih bliže. Siloma in sunkoma se trga otroku dihanje iz ozkih prsi, oči pa ima že zaprte in prsti so se mu razklenili. Vlažni in skuštrani mu leže lasje na gomili.

Duhovnika gane v dno srca, ko vidi tu spati otroka brez doma. Ptica, ki jo je vihar zanesel! Cisto izrpano od utrujenosti leži šibko truplo dečkovo na grobu; čevlji mu imajo komaj še podplate. — Kje le je bil siromak, odkar je predvčerajšnjim odšel od očetovega groba?

Na jugu vedno spet pobliskava. Nevhlta se bliža. Tukaj dečko ne more ostati. Tedaj položi pater dečku roko na temno glavo.

»Ti, Ivan!«

Sele čez nekaj časa se gane pretrudni deček. Prestrašen plane kvišku, pogleda zmeden okrog in vpraša:

»Kaj je, oče?« — — — Ah —.

Zivo mu reče duhovnik:

»Ne bi šel z mano? Vihar bo.«

Ivan gleda in ne razume. Sele ko pater vprašanje ponovi, reče trudno:

»Bi ostal rajši kar tukaj, Bog plačaj!«

»Ampak poglej, boš ves moker — to očetu gotovo ne bi bilo po volji.«

Cisto nalahko prime duhovnik majho goslarjevo roko in vzdigne otroka.

»Tako, jeli, saj jutri spet lahko prideš semkaj.«

Vrednostni papirji

Tendenco je sicer ostala v glavnem neizpremenjena, vendar se tečaji polagoma nagibajo navzdol in je n. pr. vojna škoda v Zagrebu že prišla pod 370. Promet je bil srednji.

Ljubljana. 7% inv. pos. 77—78, agrarji 45—46, vojna škoda promptna 372—375, begl. obv. 66—67, 8% Bler. pos. 78—79, 7% Bler. pos. 67,50—68,50, 7% pos. Drž. hip. banke 71—72.

Zagreb. Drž. papirji: 7% inv. pos. 77—77,50 (77), agrarji 4550 den., vojna škoda promptna 369 do 271 (369), 6. in 7. 369 den., begl. obv. 65—65,50 (65,50), 6%, 8% Bler. pos. 78—79, 7% Bler. pos. 67,50—67,75 (67,50), 7% pos. Drž. hip. banke 70,50 den. — Delnice: Priv. agr. banka 233—235 (233), Osj. sladk. tov. 140.

Belgrad. Drž. papirji: 7% inv. pos. 78—78,50, agrarji 48 bl., vojna škoda prompt. 370—371 (370), 5. 370—371, begl. obvez. 65,50—66 (64,90), 8% Bler. pos. 76—78,50, 7% Bler. pos. 67—68, 7% pos. Drž. hip. banke 70,50—72. — Delnice: Narodna banka 5650—5900, Priv. agrarna banka 228—229 (230, 227).

Žitni trg

V žitornih krajih je razpoloženje razmeroma čvrsto. Kmetje so zaposleni pri sajenju koroze, zato so dovozi majhni. Na drugi strani pa je prišlo zopet veliko takih zvanih »uputnic« v Vojvodino in je pričakovati, da bo zaradi za 75% znižane vožnje šlo še ta dva tedna med ljudstvo par tisoč vagonov koroze in moke v tako zvane pasivne kraje. Danes zahtevajo za pšenico 124 do 126, za koruzo 69—70, za moko pa neizpremenjeno 200—225.

Ljubljana (franko nakladalna postaja, plačilo proti duplikatu). Pšenica 78 kg 2% bč, 126—128, ban. 124—126, oves slav. 98—100, koruza prekomerno suha s kvaliteto garancijo bč. 71—73, ban. 69—71, bela za mletev 87—89, moka niča ban. in bč. 200—220, št. 2 180—200, št. 5 160—180, otrobi pšenični debeli 95—100.

Novi Sad. Vse je neizpremenjeno. Tendenco neizpremenjena. Promet slab.

Sombor. Pšenica: bč. okol. Sombor 120—122, bč. srem. in jbn. 122—124, slav. 127—129, bč. in ban. polska 127—129. — Koruza: bč. in srem. 68 do 70, bč. in srem. za maj 69—71. — Moka: bč. Og. in Ogg. 192,50—212,50, št. 2 172,50—192,50, št. 5 152,50—172,50, št. 6 137,50—152,50, št. 7 107,50 do 117,50, št. 8 85—90. — Vse ostalo neizpremenjeno. Tendenco neizpremenjena. Prometa ni bilo.

Budimpešta. Tendenco neizpremenjena. Promet srednji. Pšenica: maj 15,80—15,90, zaklj. 15,80 do 15,81; junij 15,74—15,82, zaklj. 15,70—15,72. — Rž: maj 10,92—11,24, zaklj. 10,90—10,92; junij 11,10—11,44, zaklj. 11,06—11,08. — Koruza: maj 11,50—11,62, zaklj. 11,55—11,57; junij 11,45—11,49, zaklj. 11,43—11,45.

Neodločno dvigne zdaj Ivan gosli in se da odpeljati. Oči mu venomer ležejo skupaj. Pater Bernardin ga objame in podpira z roko. Tako gresta počasi s pokopališča čez cesto proti samostanskim vratom.

Osuplo pogleda brat vratar skozi linico, ko pa spozna patra, brž vzame premogočni ključ od vrat in svečo. Ves stari obraz se mu smeje. Otroka nam je pripeljal pater Bernardin — tujega dečka! Pač nemara prihaja v njem dvanajst let stari Jezus? In v radostni preprostosti se mu sree vse vzhiti, ko popelje pater Bernardin beračka v izbico na porti in ga tam spusti, da zdrsne — ah — vprav na majavi stol vratarjev.

»Grem brž vprašati patra gvardijana, ali smemo obdržati gosta čez noč. Bi ostal morda tukaj, Egidij, pri njem; videti je kaj reven.«

Sočutno prikima brat. Tako vesel je, da more še imeti malce dečka Jezusa pri sebi. Ko vidi, da je obvisel pogled rjavih dečkovih oči na njegovi mizi pri oknu, priinese brat vratar urno in sramežljivo bliže svoje zaklade: same svete podobice, ki jih sam slika ob prostih trenutkih, odkar ni več za sleherno delo.

»Češ pogledati, fanték, kaj? Lej to: naša ljuba Gospa v modrem plašču. Ta je najbolj lepa. Če mi dovoli pater gvardijan, jo podarim tebi; bi jo rad, kaj?«

Ivan prikima in se trudno nasmehne. Zaspano zre pisane podobice. Tu je sveti Vid, ko ga mučijo — tam sveta Neža z belim jankom.

»Mi ni hotel iti prav po sreči izpod rok, ima bolj podobo kot kakšen pesek — ne?«

Na sveto Terezijo Jezusovo pokaže s posebnim ponosom. — »To je pa naročil sam pater Rok. Dobi jo pekova hčerka. Gre prihodnji teden v samostan, k elizabetinkam v Celovec. — Škoda, da nimam več svete Marjete! Bila je kar krásna. Zlat oklep je imela in plašč

Na tenis igriščih Ilirije

A. Končan,

načelnik tenis sekcije SK Ilirije

Zivo je na tenis igriščih S. K. Ilirije. — Predela so toliko napredovala, da odbor računa na začetek letošnje sezone za velikončne praznike, če aprila spremenljivost ne bo preveč nagajala.

Vseh osem igrišč je prekopanih, pesek je zrahljan in presejan, ter ponovno razprostrti po celotnem prostoru, ki kaj zapeljivo vabi vse ljubitelje lepega belega sporta, čeprav je šele v začetnem stanju preureditve.

Potrduje se je odbor teniske sekcije, da številnim igračem za letošnjo sezono preskrbi več presenečenj, med katerimi je najpomembnejša preureditev dosedanjih belih igrišč v rdeča, katerih prednosti so predvsem znane aktivnim igračem: ne kvarijo obutev, obleka, žoge in raket in, kar je za naše klimatične razmere posebno važno, po dežju se more hitro igrati, ker se igrišča hitro posušijo. Omogočena je pravilna igra radi finega peska, kjer igralec žogo z gotovostjo more podati pač v okvirju znanja tja, kamor želi, dočim je na belih igriščih z grobim peskom bila dobra igra skoro izključena. To je tudi eden glavnih razlogov, da je zanimanje za letošnjo sezono tako veliko, da bo odboru tenis sekcije podana možnost za ustvarjenje obsežnega programa, o katerem bomo še poročali.

Rdeči material za igrišča je že na potu in upamo, da bomo prihodnji teden mogli biti priče pospešenega dokončanja dela, za praznike pa živahnega razpoloženja na teniskih igriščih pod Cerkovinim gradom. Mesto Ljubljana pa bo moglo zabeležiti v kroniko novo važno sportno pridobitev, katere koristne posledice se bodo kmalu pokazale predvsem pri naši mladini. Privabila bo med nas tudi priznane domače in inozemske sportnike, ki so se do sedaj izogibali naših teniskih igrišč, ker niso nudila predpogojev za uspešno udeleževanje.

K tekmi Ilirija: Concordia

Glede na dvojne, nasprotujoče si napovedi tekem po SK Iliriji in LNP-u za velikončni ponedeljek smo prejeli od funkcionarja SK Ilirije naslednje podatke:

Ilirija je prejela definitivni pristanek Concordije za prijateljsko tekmo v ponedeljek, dne 15. t. m. pozno zvečer. Prijavila je takoj tekmo LNP-i, tako, da je bila LNP 16. t. m. v posesti pisma. Ilirija je torej postopala povsem v smislu predpisov splošnega pravilnika JNZ-e.

Preprečiti se je poskušala Iliriji že tekma z BSK-om. Primorje je potom LNP-e zahtevalo od JNZ-e splošno prepoved klubov dr. lige, da bi po odigrani prvenstveni tekmi v Ljubljani igrali še s kakim drugim klubom. Taka nesportna zahteva, ki tangira ne samo Ilirijo, nego tudi vsak drug naš klub, ki bi hotel pod relativno povoljnimi pogoji skleniti veliko prijateljsko tekmo, pa seveda pri JNZ-i ni prodira (»Sportista« št. 929).

Povodom gostovanja Concordije so se delale zapreke direktno potom LNP-e. Najprej je predsedstvo LNP-e, ki ga tvorita po pravilih predsednik in tajnik I — ki pa, povprašana o objavi, nista vedela nič meritnega! — zaslego velikon. ponedeljek za reprezentančno tekmo s Concordijo, evt. z ZNP-e (Concordia in ZNP take tekme nista sklenila!), včeraj, tedaj 3 pred terminom!, pa je diktiral upr. odbor LNP-e Iliriji, ne da bi jo kaj vprašal, tekmo s Primorjem v korist podzvezne blagajne. Tak postopek bi bil nečuvno brezobziren tudi če Ilirija nen bi imela sklenjene tekme s Concordijo. Navzile prošnjam in argumentom Ilirije je podzveza vztrajala na svoji nameri. Ilirija se je morala zateči k zvezi in šele njeni intervenciji se ima zahvaliti, da ni bila v sportnem in materialnem pogledu zopet enkrat obtoženo prikrajanja in da se bo tekma Ilirija: Concordia na velikončni ponedeljek le odigrala.

Preostane vprašanje, kdo vodi LNP? Upravni odbor ali par posameznikov? Ali je upravni odbor točno poučen o poslovanju podzveznega upravnega aparata in njegovih tendencah? V čevavo korist se delajo eksperimenti kakor zgornji?

Sportna javnost se iz teh podatkov kaj lahko orientira in zavzame pravo stališče k velikončnemu sportnemu programu v Ljubljani! E. B.

(Gornje obvestilo objavljamo šele danes, ker nismo imeli prej prostora. Op. ur.)

Tekme v smuku na Okrešlju

Na velikončni ponedeljek je Smk Celje priredil pri najlepšem vremenu in ostri konkurenci na Okrešlju tekmo v smuku. Dolžina proge je bila 3500 m, višinska razlika 600 m. Smeg je bil izboren, zaradi česar so dosegli tekmovalci naslednje čase. Tekme so se udeležili sledeči klubi: Rapid Maribor (1), Zelenišar Maribor (2), Smk Maribor (1), SPD Trbovlje (1), SK Celje (1), SPD Celje (2) in Smk Celje (2). Tekmovalci so dosegli sledeče čase:

1. Letnar Ekou, SK Rapid 1:35; 2. Melavšek Mirko, SPD Celje 1:39; 3. Valter Kristl, Smk Maribor 2:21; 4. Čebelj Miran, SK Zelenišar Maribor 2:36; 5. Graden Ervin, Smk Celje 3:15; 6. Rena Toupe, SPD Trbovlje 3:46; 7. Filip Karel, Smk Celje 4:31; 8. Lavtner Henrik, SK Zelenišar Maribor 1:28.

Najbolji klubski čas je dosegel Graden Ervin, Smk Celje, in sicer 3:15. Za je izgubil Čebelj (SK Zelenišar Maribor), od katerega so vsi veliki prikaževali, zaradi hudega pada veliko časa. Organizacija je delovala brezhibno, sodnik g. Pihem, rednik pa ni bil na cilju. Predaja daril in razdelitev diplom je bila po tekmi v Prišchanovi koči na Okrešlju.

ASK Primorje. Lahkotletski sekcija. Danes ob 16 bi iz mrtvaških državne bolnišnice pogreb našega dobrega člana, odličnega atleta in tovariša Mirka Gombača. Udeležba vsaega članstva pri pogrebu je strogo obvezna.

Odbor lahkotletskih sodnikov, Maribor. Stalbeno. Za mešting SK Maratona aprila ob 18 na igrišču SK Zelenišar je sestavljena jurija sledečih vrhovnih sodnikov: Kramberger Franjo, starter dr. Jettmar, sodniki in časomerilci: Belgot, Fiser, Kramberger B. Smerdel, Starasina, Perin, Ventni in vsi sodniški kandidati: zapisnikar Grešak. Sestanek jurije in zastopnikov klubov bo v četrtek, 25. aprila ob 20 v kavarni Spatek, kjer bo tudi zbiranje in razdelitev dela. — Tajnik.

Stalbeno objave Ljubljanske podzveze JZS. Klubi se ponovno opozarjajo na naslednji redni zbor podzveze, ki bo ob 18,30 v danškem salonu kavarne Emona. Klubi, ki niso poravnali svojih denarnih obveznosti do podzveze, ne bodo imeli glasovalne pravice.

Stalbeno iz LNP. V četrtek, 25. aprila ob 20 bo predavanje zdravstveno-vzgojnega oddelka v zeleni dvorani hotela Unione. Opozorjajo se vsi ljubljanski klubi, da je udeležba za najmanj pet nogometistov z voljo obvezna. Vodja, ki naj bo po možnosti načelnik nogometne sekcije, mora predati do 20 spisek z imeni nogometistov, ki jih nominira klub za nastop na tekmi. Nominirani igralci, ki se ne udeležijo predavanja, se izročijo kazenskem odboru, a klub se bo kaznoval z denarno kaznijo. — Tajnik.

Stalbeno iz LNP. Pozivajo se vsi ljubljanski drugorazredni klubi, da se udeležijo danes ob 18,30 se stanka v tajništvo LNP, Tyrseva cesta 36.

Predavanje zdravstveno-vzgojnega oddelka LNP. V četrtek, 25. aprila ob 20 v zeleni dvorani hotela Unione nadaljuje zdravstveno-vzgojni oddsek s ciklusom predavanja. Predavata beseda g. dr. Adamič dr. Toupe. Poleg nogometistov so vabljene tudi ostali sportniki in sportno občinstvo. Vstop prost.

Dizalke-kolesarji! Na zadnji seji podzveze Ljubljana je bilo razvidno, da mnogi dizalke še niso predložili laniških verifikacij v zameno za letošnje. Zato se kolesarji, ki bi želeli startati na krožnih dirkah v Zag. Siski v nedeljo, 28. aprila, opozarjajo, da bo vsakomur, ki ne bi imel v redu zvezne legitimacije, startanje onemogočeno.

Kolesarska sekcija ZSK. prireditveni odbor naslednjih krožnih dirk v Zag. Siski, sporoča: Interesantom, ki bi dirko želeli spremljati s avtomobilom, da je razen službenih motoeksplicitov, vsako tako spremljanje onemogočeno, ker novozgrajeni most v Glinah za nekaj dni težji vozil ne bi vzdržal.

Občni zbor SK Kamnik. Pretekli teden je bil občni zbor SK Kamnik ob veliki udeležbi kamniških sportnikov. Zanimivo pri tem obnem zboru je bilo to, da se zapisnik zadnjega obnega zbora ni čital z motivacije, češ, da je preobčilen (ca. 15 strani), morda pa je bil še kak drug vzrok. Glavno meroslovo vprašanje je, kako dobiti novo igrišče, ker ni ravno v čast, da se umorabla na življno in sportnike isti prostor. Sicer pa smo tržakovali, da bo sedanja mnogo obstojajoči odbor zavezo predložil novemu obnemu zboru že jutro delstvo. Seveda je pri tem glavno denarno vprašanje, ker poseduje odbor v ta namen le vsoto 1800 Din. Zato so nekateri predlagali, naj se nekaj izvezi skleni s Solovom in s podporo občine v iznosu 30.000 Din. Pa je malo munda, ker se je pri zadnjem obnemem pravnun pokazalo kaj malo sportnega navdušenja.

Album 15 naših gor. je pravkar izdal SPD v Ljubljani. V albumu je shranjen 32 umetniških slik, snemkov iz naših planin, med njimi tri v barvnem tisku. Sodeloval so najboljši fotografirani planinci, ki jih je pomnilno iz Planinskega Vestnika. Tisk je izvečen na najfinšem papirju v velikosti 23,5x30 cm. Ovitke je iz lincega kartona. Nabila albuma je omejena. Naročila sprejema pisarna SPD v Ljubljani. Aleksandrova cesta. Album, katerega je cena le 50 Din, bo krasil knjižnice vsakega planince.

Kartuzijanski samostan

Pleterje v Slovenji (pod Gorjanci) sprejme dva pobožna mladenčca ali moža, ki znata precej latin, ščine ter želita z molitvijo in pokoro služiti Bogu v lepi, zdravi prirodi. Sprejema tudi brate lajke. Podrobnjeje navodilo daje Kartuzija Pleterje, pošta St. Jernej, Dolenjsko, Dravska.

KRAPINSKE TOPLICE

Izvanredni usrehi pri zdravljenju revme, protina, išiasa ženskih bolezni td. — Radio-aktivne terme in blato 43 C. sezona od srede aprila do srede oktobra. — Nizke cene, znatni popusti za časa pred- in posezoni, pavšalne kure. — Železniška postaja Zabok Krap. Toplice, oddol autobusna zveza brezplačen železniški povratek. — Zbirajte prospekte.

Slovenska kuharica S. M. Felicitie Kaimšek izide v novem osmem natisu 10. maja. Kljub zelo pomnoženemu obsegu, novim večbarvnim tabelam, najzibljivejši opremi ostane stara cena 160 Din za vezan izvod. Jugoslovanska knji

PUCH

novi, lahki model, kromiran z
novo zavoro na prednjo os,
na ugodna mesečna odplačila

Cenik se pošlje na zahtevo brezplačno!

Ign. Vok

LJUBLJANA, Tavčarjeva 7

Podružnice: Kranj, Novo mesto,
Celje: Miklošičeva 2

Mali oglasi

Prireditve

Kavarna Stritar
Vsak večer koncert.

Službe iščejo

Dekle

z dežele, stara 20 let, izučena v specerijski trgovini z meš. blagom, z nekoliko znanjem šivanja - želi mesto. - Pomagala bi pri gospodinjstvu in vsakem delu. Grem tudi kot začetrnica služkinje, da bi se izučila v kuhanju. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 4493. (a)

Kontoristinja

z 3 letno pisarniško prakso želi premeniti mesto pisarniške moči. Gre tudi kot blaginčarka, položaj kavcijo. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 4643.

Denar

Posojila

na vložne knjižice, daje Slovenska banka. Ljubljana. Krekov trg 10

Posredujem

denar na hranilne knjižice vseh denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana, Gledališka ulica 12. Telefon 38-10. Pismeni odgovor 3 Din. (d)

Dve hranilni knjižici

članice Zadrzne zveze v Ljubljani do 20.000 Din - prodam najboljšemu kupcu. Ponudbe upravi »Slov.« pod »Gotovina« 4629.

Soba s kuhinjo
se odda z majem. Orlova ulica 7.

Prazna soba

vhod s stopnišča, center mesta, se odda s 1. majem. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 4630.

Vnajem

Prostore

visoke in velike (pet sob) - oddam za veletrgovino ali poslovne prostore (gotilno, menzo, kino itd.), blizu pošte v Ljubljani. - Ponudbe upravi »Slov.« pod »Centrum« št. 4553. (b)

Glasba

Za mal' d'narja dost' muzke

plošče - gramofone izposojamo, same - najvamo, prodajamo in kupujemo
ELEKTROTON e. z. o. z.
pasaja nebotičnika

Kupimo

Srebrne krone

stare zlate in srebrne kupuje RAFINERIJA DRAGH KOVIN - Ljubljana, Ilirska ulica 36, vhod z Vidovdanske ceste pri gostilni Možina.

Staro zlato in zlato zobovje

kupujem po najvišjih dnevnih cenah.
A. KAJFEZ
urur
Ljubljana, Miklošičeva 14

Lepa soba in kuhinja

se odda s 1. ali 15. majem. Poizve se Jurčičeva št. 8, Tezno, Maribor.

Vsakovrstno

zlato kupuje

po najvišjih cenah
CERNE, juvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3.

Prodamo

Gospodin'e! Obrniki!

ne zamudite ugodne prilike. Zaradi izrazitve zaloge odprodajam iz skladišča razno kuhinjsko posodo, orodje itd. - po znatno nižanih cenah

Stanko Florjančič
železnina, Resljeva cesta 3 (poleg Zmajskega mostu) vhod skozi dvorišče. V račun vzamem tudi hranilne knjižice Kmetke in Ljudske pos. ljubljanske.

Posteljne mreže

v lesenih in železnih okvirjih ter železne postelje vseh vrst izdeluje in sprejema v popravilo najceneje P. Strgulac, Gosposvetska 13. Kolizej - Ljubljana. (l)

Telefon 2059

PREMOG KARBOPAKETE
DRVA, KOKS nudi

Pogačnik

Bohoričeva ulica št. 5.

Sveže najfinejše norveško

ribje olje

iz lekarne
dr. G. Piccolija v Ljubljani
se priporoča blehim in slabotnim osebam

Les

za ograje

hrastove letve, rante in stopičke; - odpadke od žage, trde, vezane v snope in krajnike - po nizki ceni nudi
»Zora«, Črnomelj.

Prima sport. suknjiče

po 98 Din. pumparice, modne hlače itd., kupite zelo ugodno pri Preskerju, Ljubljana. Sv. Petra cesta 14 (l)

Sveža debela jajca

720 komadov 310 Din. - Cvetlični med, zajamčen, 10 kg 140 Din, 30 kg 340 Din - franco vsaka želez. postaja razposilja - G. Drechsler, Tuzla.

Več novih triciklov

ceno naprodaj. P. Škafar, Borštnikov trg, Rimska cesta, Ljubljana. (l)

Mizarji - trgovci!

Naprodaj 15-16.000 čevljev raznega furnirja po 0.39 Din, 4 kompletne masivne spalnice, 2 kuhinjski opremlj, 30 m² hrastovih friz, 30 m² hrastovih petcentimetrskih plohov. - Martinec, Ljubljana, Prule. (l)

Motorna kolesa!

Na zalogi imamo še štiri motorna kolesa z angleškimi Blackbrun motorji, katera razprodajamo po zelo ugodnih cenah. Pred nakupom si ogledajte našo zalogo. »Jugu« d. z. o. z., Maribor, Tattenbachova ulica št. 14. (l)

Redka prilika

za hotele in restavracije! Krasen, eleganten kabinet radio z elektr. gramofonom, zelo selektiven in dinamičen, znamenite ameriške znamke Kolster, skoro nov, luksuzno opremljen - zelo ugodno prodam radi odpočitovanja v inozemstvo. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 4627.

Pet Z. p. s čebelami
vred prodaj: Valentin Jakeli, Lahovič, p. Komenada.

Novgavice, rokavice

in pletenine Vam nudi v veliki izbiri najugodnejše in najceneje tvrdka Karl Prelog, Ljubljana, Židovska ulica in Stari trg. (l)

Elektr. mlin za kavo

popolnoma nov, znamenite znamke Hobart, Francija, kapaciteta kg kave 2 min., ugodno prodam. - Naslov v upravi »Slov.« pod št. 4628.

Posestva

Mlin naprodaj

pri železniški postaji v industrijskem kraju, eventualno se sprejme tudi zet. - Ponudbe upravi »Slovenca« pod značko »Prometni mlin« št. 4446.

Naprodaj travnik

Naslov v upravi »Slov.« pod št. 4651. (p)

Parcele

so naprodaj ob glavni cesti blizu Krekove gosposvetske šole. - Pojasnila se dode v imenovanem zavodu.

Auto-motor

Avtomobilisti!

Vaš avto Vam nanovo liča ali tapacira pri strokovni izvršitvi najceneje Martin Mali, Avto »Duc« ličanje in tapetništvo, Domžale. f

Motorno kolo

»Peugeot«, 1929, 350 cm³, štiristaktno, električna razsvetljava in sirena, v prav dobrem stanju, prodaja za 5000 Din Horvat Andrej, Kočevje. (f)

Objave

Častna izjava!

Podpisani preključujem vse, kar sem govoril o ge. Jezernik Elizabeti, posestnici, Lokrovec št. 14, koncem marca t. l. v Supergerjevi gostilni kot neresnično ter svojo nepremišljeno izjavo odkrito obžalujem in se ge. Jezernik Elizabeti zahvaljujem, da je odstopila zoper mene od sodnega pregona. - Lednik Anton, preužitkar, Lokrovec 16.

Razno

Pred molji

obvarujete čez poletje krzno pri I. Wanek, Sv. Petra cesta 9 - kjer Vam jih tudi izredno poceni popravimo. (r)

Za vsoto 25.000 Din

dobi dosmrtno oskrbo dobra ženska ali zakonca brez otrok. - Stanovanje po dogovoru. Ponudbe v upravo »Slov.« pod »Mirno življenje« št. 4570. (r)

Širile »Slovenca«!

Tinčkove in Tončkove prigode

13.

Doma in sredi širokega morja

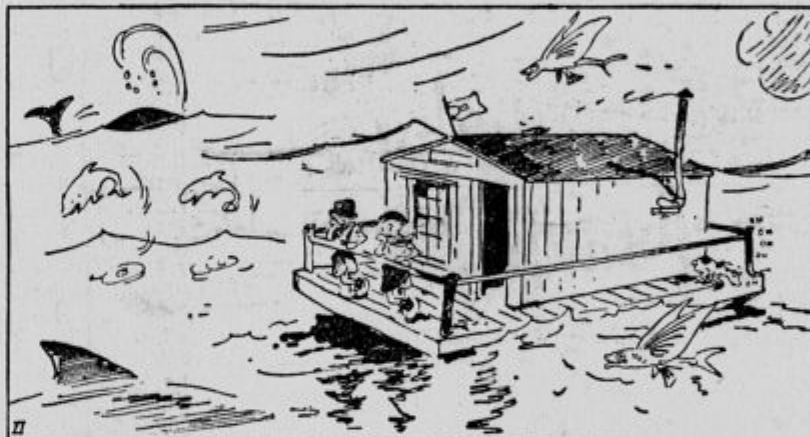

Medtem, ko sta Tinček in Tonček na svojem splavu plula v neznanu daljavo, je Tinčkovo mamo obiskala gospodična Cickakova in začela regljati:

»Bojim se, gospa Nipper, močno se bojim, da bosta dečka zaradi svoje lahkomišelnosti hudo kaznovana. Saj ste slišali, ne, kakšen vihar je bil nocoj? Bogve, kam je zanesel splav! To se ne bo dobro končalo in se ne bo, tako vam rečem, gospa Nipper.«

Tinčkova mama pa ni hotela gospodični Cickakovi napraviti veselja, da bi priznala, kako nespametno je ravnala, ker je pustila Tinčka na tako nevarno vožnjo. Pollačila je v sebi srd nad klepetavo gospodično Cickakovo, ki je v vsako reč vtikala svoj nos in nedolžno dejala:

»To je res lepo od vas, gospodična Cickakova, da ste me obiskali. Strašno mi je že bilo dolgočas. Prav vesela bom, če so se uresničile vaše preroške besede in je vihar res zanesel splav na široko morje. Joj, to bo nekaj za dečka! Gotovo bosta doživela vse polno zanimivih prigod. Prav nič se ne bojim, da bi se jima kaj hudega pripetilo. Saj znata dobro plavati oba. Zbogom, gospodična Cickakova!«

Prav v tej uri, ko sta se gospodična Cickakova in gospa Nipperova tako pogovarjali, je Tinček sredi širokega morja dejal Tončku: »Prepričan sem, da bo gospodična Cickakova obiskala mojo mamo in jo vznemirjala zaradi naju. Hu, ta babnica!«

Olga roj. Lukas naznanja v svojem in v imenu svojih otrok Lizi in Olgi ter svakinje Vinci Delič vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je njih nepozabni, dobri in iskreno ljubljani soprog, papa, brat, svak in stric, gospod

Kajo Delič

zlatar

v soboto, dne 20. t. m. po kratkem trpljenju mirno v Gospodu zaspal. Pogreb se je vršil v ponedeljek popoldne iz splošne bolnišnice k Sv. Križu. Za mnoge dokaze iskrenega sočutja ob bridki izgubi ter vsem darovalcem cvetja in vsem, ki so draga pokojnika spremlili na njegovi zadnji poti, se najtopleje zahvaljujemo. Iskrena hvala tudi gospodu Milku Krapežu za poslovilne besede ob odprtem grobu. Sv. maša zadušnica se bo brala dne 30. t. m. ob 6 zjutraj v cerkvi Marijinega Oznanjenja. Ljubljana, Zora, Celje, dne 23. aprila 1935.

Vdani v sklepe božje Previdnosti naznanjamo sorodnikom in vsem, da je naš ljubljani soprog, papa in brat, gospod

IVAN FAJDIGA

odšel v 81. letu starosti, potrjen s tolažili sv. vere, na velikonočni ponedeljek ob pol sedmih zvečer po plačilo za svoje trudapolno življenje h Gospodu življenja.

Njegovo telo bomo do dneva vstajenja položili k počitku na Žalah v sredo ob štirih popoldne, njegovo dušo pa priporočamo Vaši tihi molitvi in blagemu spominu. Sv. maše zadušnice bodo v župni cerkvi na Šutni v četrtek ob šestih zjutraj.

Kamnik - Perovo, dne 23. aprila 1935.

Kristina roj. Janežič, soproga.

Olga - m. Krizostoma, Vlado, Vilko, Vida, Vanda, otroci.
Ana Fajdiga, sestra.

Brez posebnega obvestila.

Po dolgi, mučni bolezni nam je umrla naša dobra mama, oziroma sestra, teta, tašča i. t. d., gospa

Ljudmila Roblek

roj. Oblak

zdravnikova vdova in posestnica

dne 22. aprila ob 20.45, v 79. letu starosti, previdena s tolažili sv. vere.

Pokojnico spremimo k večnemu počitku v sredo 24. aprila ob 15.30 iz hiše žalosti na litjsko pokopališče.

Litija, dne 23. aprila 1935.

Karl Roblek,
podpolkovnik v p., sin.

Marija Roblek roj. Jary, Ana Andrioli roj. Oblak,
sinaha, sestra.

Štefa Štrcelba roj. Oblak,
in

Mara Vedlin roj. Andrioli,
nečakinji.

Danes je odšla k Bogu po plačilo v 85. letu starosti

Frančiška Sušnik

kuharica v župnišču

Bila je vse življenje vzor neutrudljive pridnosti in vestnosti. Za vse delo in trpljenje na zemlji ji bodi obilen Plačnik v nebesih evharistični Kralj, ki ga je pobožno prejemala v vsakdanjem sv. obhajilu.

Znancem in prijateljem, posebno pa duhovnikom jo priporočamo v blag spomin in pobožno molitev. Pogreb blagopokojne bo v četrtek ob devetih na Krtini. Krtina pri Dobu, dne 23. aprila 1935.

Zalujoči sorodniki.

Hvaležni Feliks Funtek,
kaplan v p. v šenkovem turnu.